

KÉPES GÁBOR – SZABÓ MENYHÉRT

A MAGYAR ÉPÍTŐIPAR SZOLGÁLATÁBAN

DR. KERESKES IMRE MÉRNÖK ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA (1938 – 2019)

– 2024 –

Képes Gábor – Szabó Menyhért

A magyar építőipar szolgálatában

**Dr. Kerekes Imre mérnök élete és munkássága
(1938 – 2019)**

Mottó: *„Édesapám mérnök volt és én, mint gyerek járhattam vele
a háború után, a hidak, az utak újjáépítésén.
Ez meghatározta életemet, mint élmény...”*

Dr. Kerekes Imre

Mátészalka, 2024.

Képes Gábor – Szabó Menyhért

A magyar építőipar szolgálatában

Kiadja:

Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Mérnöki Kamara
(mernoki.kamara@online.hu)

Felelős kiadó:

Bezzeg János

Szerkesztette és lektorálta:

Szemerey Ádám
(06-30/656-383)

***A könyv megjelenik a Magyar Mérnöki Kamara alapításának és
Dr. Zielinski Szilárd alapító elnök halálának 100. évfordulója évében:
2024-ben***

A kötet megjelenését támogatta:

a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Mérnöki Kamara
Dr. Hanusi Péter, Mátészalka város Polgármestere
Dr. Kerekes Nóra

ISBN 978-615-01-9926-9

Borító:

Klénai Levente

Nyomdai előkészítés:

Talpas Design Grafikai Kft. (www.talpasdesign.hu)

Készült: az IMI Print Kft. nyomdájában Nyíregyházán

Felelős vezető: Nagy Imréné

**Dr. Kerekes Imre építőmérnök,
a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei
Mérnöki Kamara alapító elnöke**

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	5
A gyökök: ősök és gyerekkor.....	8
Dr. Kerekes Imre szülei és gyermekkor.....	13
Műegyetemi évek.....	16
Munkahelyek és munkák	18
Munka mellett tanulás, oktató és tudományos munka.....	29
A doktori értekezés	34
Dr. Kerekes Imre és a Mérnöki Kamara.....	37
Társadalmi tevékenysége.....	44
Kerekes Imre a magánember és a Család.....	45
Elismerések, kitüntetések.....	49
Utószó.....	50
1. sz. Függelék	52
2. sz. Függelék	53
3. sz. Függelék	57
4. sz. Függelék	60
5. sz. Függelék	61
6. sz. Függelék	80

BEVEZETÉS

Az emberi élet és az „élettér” kialakulása, annak fejlődése jelentősen befolyásolja az emberi lét minőségét!

Hosszú évszázadokon-évezredekken keresztül alakult ki az az építési kultúra, amiben a ma embere létezik. Minden kor változtat, újít, fejleszt ezen az építési kultúrán, korszakok alakulnak ki, melyekről ráismerhet a késői utókor: honnan indult az építészet és hol tart jelen pillanatban. Egy-egy kor építészetéről rá lehet ismerni a kor fejlettségére, az ízléskultúrájára, a technikai fejlődésre.

Az építőművészetben belül jól elkülönülnek az építési szakmák, a jelentősebb középületek, létesítmények tervezői, a szakma képviselői közismertebbek, az építést végrehajtó „kivitelezők” már – név szerint – ismeretlenebbek a hétköznapi emberek előtt. Pedig nem lenne szabad elfelejteni, hogy minden terv annyit ér, amennyi és amilyen színvonalon az megvalósul.

Közeledve a Magyar Mérnöki Kamara megalakulásának 100. évfordulójához, könyvünk témájául egy olyan kivitelező építőmérnök életének és munkásságának bemutatását választottuk, aki a mérnöki kivitelezési gyakorlatot igen magas szinten művelte, és sokat tett a Mérnöki Kamara újraélesztése érdekében is.

A szakma iránti elhivatottsága, legendás – önmagát sem kímélő – munkabírása, a műszaki problémák felismerése, az újszerű megoldások iránti fogékonysága, a szakmai eredmények átadása jelentett számára mindent. Munkája során, szinte mindent épített, amit a XX. században egy mérnök a Kárpát-medencében építhetett: Városi lakóteleptől a komplett kórházakon át a gáz-kompresszor állomásig, 750 kV-os távvezetékűtől, a műemlék színház felújításáig. Víztoronytól, a városi szennyvíztelepeken át a halastavakig.

Tevékenysége során nem csak az anyaggal, az építési technológiával kellett megbarcolnia, hanem oly korban végezte a munkáját, amikor az építőipari szabályozó rendszerek, és a gazdasági szabályozók folyamatos és előre nem látott változásához is gyorsan kellett igazítani az építőipari vállalatok stratégiáját és taktikáját.

Alkalmazkodni kellett a kor változásaihoz, át kellett élni egy társadalmi gazdasági rendszerváltást, ami nem csak az építőipari termelést formálta át, hanem az ország gazdasági rendjét is megváltoztatta.

Ilyen feltételrendszer mellett is – kellő felkészültsége és építési tapasztalatai alapján – maradandót tudott alkotni 58 éven keresztül az építőiparban, különböző beosztásokban – a művezetéstől a vállalatigazgatásig –, ami alkalmassá teszi – számunkra – arra, hogy mind a szakmai berkekben, mind attól szélesebb körben ismertté váljon, és fennmaradjon a neve, itt éljen az emléke a köztudatban.

A könyv megírása során több – volt – munkatársával, beosztottjával, ismerőseivel, a munkák során megrendelőjével és alvállalkozóival volt szerencsénk találkozni és kikérni véleményüket, benyomásukat Kerekes Imréről, és – szinte – mindenkitől egyértelműen visszatérő válaszként jelent meg: „a munkában való kapcsolatában korrekt vállalkozó volt, a munka minőségének megkövetelésében viszont hajthatatlan”.

Jövőben gondolkozó, a gondokat előre látó, a szükséges megoldásokat is felvázoló javasolataival a közösséget segítő embernek ismerték meg, aki még nyugdíjasként is segítette lakókörnyezetét, a lakóhelye települését.

Beosztottjai az emberi empátiáját emelték ki, segítőkész, az emberi problémákat megértő főnökként jellemezték.

A könyv megírásához, összeállításához sok segítséget kaptunk és ezért köszönetünket fejezzük ki. Elsősorban a családtagoknak (feleségének és Nóra leányának), akik sok írásos információval járultak hozzá dr. Kerekes Imre életének és munkájának megismeréséhez.

Köszönet illeti a nyíregyházai Jósa András Múzeum és Mohácsi Endre főmúzeológus támogatását, dr. Kerekes Imre hagyatékának őrzőit, akik annak ellenére segítettek kutatásunkat, hogy a Múzeum zárva volt.

Köszönjük a Szabolcs–Szatmár–Bereg Vármegyei Mérnöki Kamara, a KE-VÍZ 21 Zrt. és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Levéltára munkatársainak segítségét, akik adatokat és képeket bocsátottak rendelkezésünkre.

Hálásan köszönjük Becsei Miklós református vezető lelkész úrnak, hogy engedélyezte az anyakönyvekbe való betekintést, dr. Hanusi Péter polgármester úrnak, hogy személyes élményeit megosztotta velünk dr. Kerekes Imréről.

Köszönjük Szemerey Ádám mérnök kollégának a könyv lektorálásához és szerkesztéséhez nyújtott szakmai segítségét, és külön köszönjük Klénai Levente grafikus tervező munkáját, a könyv borítójának tervezéséért és hasznos tanácsaiért!

Végül mindazoknak köszönetet mondunk, akik a kutató és adatgyűjtő munka során az általuk őrzött információkat megosztották velünk.

Bevezetőnkben el kell mondani, hogy mi – a könyv szerzői – nem írók vagyunk, hanem – szerencsére – kortársai, kollégái és jó ismerősei voltunk, és utódai vagyunk dr. Kerekes Imrének, akik e könyv megírásával nemcsak kegyeletünket rójuk le a megyénkben született, jelentős mérnök elődünk és kortársunk előtt, hanem reménykedünk benne, hogy hiányt is pótolunk egy arra érdemes mérnök életének és munkásságának bemutatásával.

Tekintettel arra, hogy a könyv főszereplője és mi szerzők (közös szülőhely, illetve lakóhelyi kötődés okán) földiek vagyunk, a kötetet a szakmai tiszteletadás mellett helytörténeti jellegű kiadványnak is szánjuk.

Képes Gábor és Szabó Menyhért

A GYÖKEREK: ŐSÖK ÉS GYEREKKOR

Ahhoz, hogy dr. Kerekes Imre mérnök életét, munkásságát, életszemléletét igazán megismerhessük, egy kicsit meg kell ismerkednünk azokkal a gyökerekkel, ahonnan származik.

Álljon itt ennek bizonyságául Tamási Áron egy igaz gondolata: „Aki nem ismeri a múltját, nem értékeli a jelent, amely a jövőnek a hordozója.”

Igyekszünk röviden bemutatni azt a családfakutatást, amelyet a könyv írása során elvégeztünk, elsősorban csak azokra az adatokra szorítkozva, amelyek röviden elvezetnek a könyv főszereplőjéhez.

Szerteágazó, nagycsaládról lévén szó, a teljes kutatás összes eredményét csak a családnak biztosítottuk. Így is maradt bőséges név és adat, amelybe betekintést nyerhet a könyv olvasója.

A családfa apai ága:

Ífjabb Kerekes Imre származásának kutatását a névadó KERESKES család okán az apai ággal kezdtük. A Kerekes család első ismert tagjai Öcsöd település református anyakönyvében található és házasság révén Kecskeméthez kötődnek. Öcsöd Békés megyéhez tartozott, 1950-ben Szolnok megyéhez csatolták. A család rokoni kapcsolatait alkotó későbbi tagjai többségének jellemzően Bihar és Szatmár megye a „hazai otthona”.

A mostani ország határain túl lévő, érintett települések anyakönyve számunkra nem volt elérhető. Ezen összeállításban a feltárt részletek vázlata szerepel – sajátos összeállításban.

ÖSSZÜLŐK:

Kerekes Pál és Bodatz Erzsébet

Kerekes Pál születés *feltételezve*: Öcsöd, 1743 – halála: Öcsöd, 1803

Bodatz Erzsébet: Kecskemét 1747– Öcsöd 1823

Házasságkötés: Öcsöd, 1766

A házasságból tizenegy gyermek született, az ötödik: Sándor.

Kerekes Pál „Esküdt ember”¹, az előljáróság tagjaként a falu ügyeinek intézését segítette.

---

1 „esküdt ember” a nemesi vármegyék autonóm hivatalnoka a szolgabíró mellett.

„Eöcsöd” nevű helységnek 1822. évi URBÁRIUMA Kerekes Pált „A szabad menetelű Jobbágys”² között említi.

SZÉPSZÜLŐK:

Kerekes Sándor és Hajdú Erzsébet

Kerekes Sándor (Öcsöd, 1774 – 1834) „esküdt”

Hajdú Erzsébet (Túrkeve, 1779 – Öcsöd, 1848)

Házasságkötés: Öcsöd, 1796

A házasságból tíz gyermek születik, a tizedik: Imre.

Az egyik szépszüdő, Zsugovics Demeter nagyszalontai kereskedő.

Arany János egyik írásában megemlékezik kettejük barátságáról.

ÜKSZÜLŐK:

Kerekes Imre és Csontos Zsuzsanna

Kerekes Imre (Öcsöd, 1820 – Hajdúszoboszló, 1877), községi jegyző Nagylétán, Nagyrábén, magánzó Hajdúszoboszlón.

Csontos Zsuzsanna: Paptamási, kb. 1830 – Hajdúszoboszló 1897.

Házasságkötés: feltételezve Paptamási, 1850 után.

A házasságukból négy gyermek születik, az első gyermek: Gyula.

Kerekes Imre az Akadémia székházának felépítésére 1860-ban Nagylétán pénzt adományozott.

DÉDSZÜLŐK:

Kerekes Gyula és Nemes Vilma

Kerekes Gyula (Nagyléta, 1850 – Berettyóújfalu 1926) községi jegyző Szentpéterszegen és Berettyóújfalu.

Nemes Vilma: (Berekböszörmény 1854 – Berettyóújfalu 1916), óvónő, a vármegyei tanítóegylet tagja.

Házasságkötés: Pocsaj, 1877.

Öt gyermek születik két helyen: Szentpéterszegen (a leszármazást továbbvivő Gyula 1881-ben) és Berettyóújfalu.

Közülük Ferenc az I. világháború áldozata lett.

Kerekes Gyula jelentős személyisége volt Berettyóújfalu, megszervezte a tűzoltóegyletet, melynek elnöke lett, a református egyház főgondnoka, megyebizottsági tag. Berettyóújfalu életéről

---

2 Szabad menetelű jobbágys: költözési szabadsággal rendelkező jobbágys, szemben a röghöz kötött, vagy örökös jobbágys.

könyvet is írt, „50 év Berettyó-Újfalu község életéből 1849-1898.” címmel. Tiszteletből utcát neveztek el róla.

NAGYSZÜLŐK:

Kerekes Gyula és Krisár Mária

Kerekes Gyula: Szentpéterszeg 1881 – Tunyogmatolcs 1968.

Krisár Mária: Komádi 1882 – Tunyogmatolcs 1974,

Házasságkötés: Debrecen, 1906.

Házasságukból négy gyermek születik, az első Imre, aki mérnök lett, ő a könyvünk főszerplőjének édesapja.

Kerekes Gyula református lelkész. Debrecenben a református főgimnáziumban érettségizett 1899-ben. Segédlelkész Mezőtúron 1903-1905 között, majd 1905-1947 között Matolcson lelkész. 1909-ben szentelték pappá Debrecenben. A szatmári református egyházmege és Matolcs község pénztárosa, országgyűlési képviselőválasztás választókerületi elnöke, Matolcs és Vidéke Szövetkezet igazgatósági tagja. Dolgozata jelent meg a Debreceni Lelkeszi Tár 1905. évi III. kötetében: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” címmel.

A nagyszülőknek a családtagokról való méltó gondoskodást, mint „Is-ten rendelése” szép példáiként említjük a következő, esetenként kényszerhelyzeteket: Özv. Krisár Miklósné Nagy Rozália Komádiból Matolcsra költözött lánya családjához. Élete utolsó időszakában Matolcson viselték gondját haláláig.

Erő fiúkat Székesfehérváron fiatal korában bekövetkezett halála után Matolcson temették el 1936-ban. Átmenetileg az özvegyet és unokákat magukhoz vették. Erzsébetet és három gyermekét férje elvesztése után 1938-ban szintén befogadták.

Turi Mészáros Gábor református kántortanító halála (Debrecen 1928., 62 éves) után özvegye Kerekes Vilma nyugdíjas állami óvónő szintén Matolcson talált nyugalmat. Lelkész testvéréhez és sógornőjéhez költözve itt élt 1959-ig.

A hagyatékban fellelhető Krisár nagymama díszes emlékkönyve, amely a kor szokása szerint íródott. 1898-1934 között Kismarjától-Matolcsig három generáció őszinte bejegyzéseit rejti magában. Benne lévő külön lapon az Ő szerettei részére útravalónak szánt bölcs gondolata olvasható.

A Kerekes családtól öröklés útján fennmaradt Arany János kötetek – ifjabb Kerekes Imre feljegyzése szerint – mutatják, hogy „*az ősök vonzódtak a szépirodalomhoz és megalapozták műveltségüket*”.

A családfa anyai ága:

Az anyai ág, a Veress család jellemzője, hogy majdnem minden tagja nemesi előnévvel rendelkezik.

A mocsolyai Veress család Közép-Szolnok megyéből származik. „1470 körül és 1520-ban mocsolyai előnévvel merül fel az írásos emlékekben ilyen család.” – közli Csánki Dezső Magyarország földrajza című munkájában.

Dr. Kerekes Imre hagyatékában található az 1802. évi „... mocsolyai nemes Veress família genealógiája” és az 1841. és 1843. évi nemesi igazolás korabeli dokumentuma.

A többi (Oravecz, Vásárhelyi, Rápolti, Báthy, Szoboszlai, Nagyszegi) család ismert tagjai alapján is arra következtetünk, hogy Szatmár megyei településekhez kötődtek.

Az itt említett helységek jelenleg Romániához tartoznak, ezért anyakönyv nem állt rendelkezésre a kutatásnál.

A családfa összeállításához a fennmaradt gyászjelentések, sajtó publikációk és a hagyatékban talált családtörténeti feljegyzések segítettek.

ÜKSZÜLŐK:

Mocsolyai Veress István és Oravecz Viktória

M. Veress István: birtokos, esküdt (Nagybánya 1802-1872)

Oravecz Viktória (feltételezés, hogy Nagybányán született)

Házasságkötés: feltételezve, Nagybánya 1830 körül.

A házasságból két gyermek született, az elsőszülött: Gyula.

DÉDSZÜLŐK:

M. Veress Gyula és hódmezővásárhelyi Vásárhelyi Jolán

M. Veress Gyula (Nagybánya 1832 – Mátészalka 1922) nagybirtokos és vaskereskedő.

Vásárhelyi Jolán: Komlódótfalu 1844 – Mátészalka 1922

Házasságkötés: Kocsord, 1850 (bejegyezve Mátészalkán is)

A házasságból Mátészalkán öt gyermek született, utolsóként István.

NAGYSZÜLŐK:

M. Veress István és Báthi Báthy Julianna

M. Veress István (Mátészalka 1873-1939) földbirtokos.

Báthy Julianna: Felsőbánya 1882 – feltehetően 1956 után.

Házasságkötés: Felsőbánya, 1911.

Gyermekek születése: Jolán, Borbála (Mátészalka 1913. XII. 17. könyvünk főszereplőjének édesanyja), Magdolna, Julianna (Mátészalka 1921. III. 2.)

A Veress és Báthy család Mátészalkán élt, úrbéri és nemesi birtokrészekhez a szülőktől öröklés útján és vétellel jutottak (mátészalkai beltelek, a Rákóczi és a Kossuth utcai sarok, ahol a leányaik örökségeként Kerekes Imréné is laktak a későbbiek során.)

A család hagyatékából fennmaradt három könyvritkaságot említünk meg: Szekér Joakim: A Magyarok eredete a régi és mostani magyaroknak nevezetesebb tselekedeteivel együtt. Első könyv. Pozsonyban és Komáromban, 1791.

Robin Hood angol regény, amelyet Petőfi Sándor fordított németről magyarra Pesten 1844-ben.

Imakönyv protestáns keresztyének számára magános használatul. Szerzette: Révész Bálint debreceni református hittanár. Debrecen, 1858 előtt.

A hagyatékban talált könyveket azért tartottuk szükségesnek az olvasó elé tárni, hogy lássák ifjabb Kerekes Imre mélyen a családjából hozta magával a tanulásra vágyás, a műveltség és a szépirodalom szeretete mellett az emberséget, a méltóságra való törekvést, és a segíteni akarás igényét is.

DR. KEREKES IMRE SZÜLEI ÉS GYERMEKKORA

Kerekes Imre mérnök (Matolcs, 1906. X. 26. – Budapest, 1994. VII. 17.) és Veress Jolán Borbála könyvelő (Mátészalka, 1913. XII. 17.– Budapest, 1972. I. 7.)

Házasságkötés: Mátészalka, 1937. IV. 10. Az esketést a vőlegény apja, Kerekes Gyula matolcsi lelkész végezte.

Gyermekek születése: Imre István Gyula Mátészalka, 1938. II. 23., Dalma Szatmárnémeti, 1941. XII. 29.

A keresztelési anyakönyvben olvasható lakóhely: Szatmári út 47. sz. A keresztelési anyakönyvben Kerekes Imre István Gyula néven jegyezték be, de az István és Gyula nevet nem használta, nem jegyezte egyetlen iratában sem.

Az apa, idős Kerekes Imre Matolcson született a református lelkész első gyermekeként 1906-ban. Itt töltötte gyermekkorát, a helyi református elemi népiskola 1.-4. osztályában tanult. (1912/13-1915/16.) Kalandos volt középiskolai tanulmánya. Hajdúböszörmény református főgimnázium I.-V. évfolyamán, utolsókban magántanuló. (1916/17-1920/21.), a Fehérgyarmatra menekült beregszászi állami főgimnázium VI.-VIII. évfolyamán (1921/22-1923/24), ahol irodalmi pályázatok győztese, könyv- és pénzjutalmak nyertese, a Banda c. diáklap szerkesztője. 1924 nyarán egyedül ő „érett” jelesen.

A Műegyetemen folytatta tanulmányait „viszontszolgálati” állami ösztöndíjjal. Egyetemi hallgatóként „Motoros jármű” találmányával szabadalmat nyert 1926-ban. A 23 éves, szigorló mérnökhallgatót 1929. október 30-án este 8-9 óra között Budapesten a Margit körút - Királyhegyi út sarkán egy autótaxi elütötte, a járdáról lesodorta. A baleset miatt évekig gyógyulásra szoruló Kerekes Imre tanult, közben magánmérnökként is dolgozott. 1934-ben kapta meg mérnöki oklevelét.

Itt említjük meg élettevékenységére kiható három személlyel való találkozását, közeli ismeretségét.

Schöpflin Gyulával (1910-2004., író, műfordító, diplomata) „az irodalom peremén” kialakult barátságának egy epizódjáról lehet olvasni. (Forrás: Irodalomtörténet 1977/2. sz. 424-444.o.)

Tápay Lászlóval a vízmérnökök doyenjével munkakapcsolatba került. 1945-ben a matolcsi Szamos híd terveit készítette, 1970-ben Tunyogmatolcs és környéke árvízvédelméről készült fotói barátságukra emlékeztetnek (a hagyatékban). A tapasztalatokat levonva szakíróként ő hívta fel a vízügyi szakma figyelmét a vésztározók alkalmazásának fontosságára.

Veress Jolán a „Debreceni négy évfolyamú női felső kereskedelmi iskola” IV. B. o. tanulója 1932 nyarán tett érettségi vizsgálaton „jól felelt meg” és a tisztviselő életpályát választotta. Ismeretségük eredménye az említett házasságkötés.

A házasságkötésig Mátészalkán banki könyvelő és pénztáros volt. 1950-től 1969-ig budapesti vállalatoknál dolgozott, fő tevékenysége a könyvelés. Számviteli főiskolán képesített könyvelő végzettséget szerzett, pénzügyi-számviteli előadói, illetve vezetői munkaköröket töltött be.

Unokái emlékezete szerint „Joli mama fiatal korában nagyon jó sportoló, híres vívó volt”. Budapestre költözésük után az 1950-es években a Kárpátaljáról származó Gerevich vívódinasztia legeredményesebb családtagjától tanulta a vívást. Gerevich Aladár, minden idők legeredményesebb magyar olimpikonja – hétszeres kardvívó olimpiai bajnok – ugyanis a versenyzői pályafutása idején edzéssel is foglalkozott. Szeretettel és türelemmel taníttatta a fiatalokat. Ennek a szerencsének lehetett részese Kerekes Imréné, Veress Jolán is.

Idős Kerekes Imre 1934-ben kezdett dolgozni a Mátészalkai Államépítészeti Hivatalban okleveles mérnökként.

1938-ban megszületett első gyermekük: ifjabb Kerekes Imre.

A Mátészalkán működő Kölcsey Irodalmi és Közművelődési Egyesület életének aktív szereplője. 1938-39-ben, mint titkár a Hármashatár c. irodalmi és közművelődési folyóirat felelős szerkesztője.

Észak-Erdély visszacsatolása után – 1941-ben – a család Szatmárnémetibe költözött, mert ott volt nagyobb szüksége a megyének mérnökre. Itt 1944-ig élt a család. Közben megszületett második gyermekük, Dalma 1941-ben.

1944-ben – Szatmárnémeti szőnyegbombázása idején – a család viszsza költözött Mátészalkára. 1948-ig – immár a mátészalkai hivatal vezetőjeként – a háborúban felrobbantott hidaknál a roncskiemeléseket, az ideiglenes helyreállításokat irányította.

Ő vezette Tápay László mérnöktársával együtt a matolcsi Szamos-híd roncskiemelését és ideiglenes helyreállítását. Erre a munkahelyre nem egyszer magával vitte a gyermek Imrét, akiben akkor érlelődött meg, hogy ő is mérnök akar lenni, ha felnőtt. A Szamos-híd ideiglenes helyreállítását olyan bravúrral oldották meg, hogy Tildy Zoltán Köztársasági elnök köszönő levéllel ismerte el idős Kerekes Imre és Tápay László mérnököket.

Idős Kerekes Imre a mérnöki hivatás és foglalkozás mellett eredményesen foglalkozott a szépirodalommal is. 1950-ben rádiójátékát játszotta a Kossuth és a Petőfi rádió: „Híd a Szamoson” címmel, rendszeresen írt verseket, és a hivatalos „ítészek” ösztönözték film írására is.

1948-ban Budapestre költözik a család, idős Kerekes Imre itt folytatja eredményes mérnöki hivatását, közben tanít, szakkikkeket és szakkönyvet ír, és folytatja a szépirodalommal való foglalkozást is.

A fenti sorok csak felvillanások arról, hogy ifjabb Kerekes Imre apai örökségként kapta nemcsak a mérnöki szakma szeretetét, hanem az irodalomhoz való kötődését és nagyfokú kíváncsiságát minden újdonság iránt.

1944 őszére ifjú Kerekes Imre iskoláskorúvá vált. Szatmárnémetiből „kimeneküléskor” ő a Matolcson lakó nagyszülőknél maradt és a református lelkész nagypapa által felügyelt református elemi népiskolában kezdte meg tanulmányait. 1945/46-1947/48. között Mátészalkán folytatta, 1948/49-1951/52. tanévekben Budapesten járta ki az általános iskolát.

Kalandosak voltak középiskolai tanulmányai is. Az egyetemi tanárképzést segítő, patinás Trefort utcai (1887-től itt működő) gyakorló gimnáziumba írták be 1952 nyarán. (1951 óta Apáczai Csere János az iskola névadója.) 1952/53. iskolai évben azonban nem a VIII. ker. Trefort utca 6-8. sz. alatt működő középiskolában, hanem átmenetileg a IX. ker. Lónyay utcai általános iskola egyik szárnyában elhelyezett I. B. (reál) osztály tanulója volt. Visszaköltözés után a II. B. osztályt már az eredeti Trefort utcai iskolában végezte el, ahol kitűnt tehetségével. „Vihar” című dolgozata győzött az irodalmi szakköri versenyen.

III. B osztályos korában is itt tanult. 1955/56. iskolai év is változást hozott. Korábban iskola (1911-től polgári leányiskola, 1948-tól Pedagógiai Főiskola) működött az épületben (V. ker. Cukor utca 6.) és létrehozták az új Cukor utcai Gyakorló Általános iskola és Gimnáziumot.

A Trefort utcai Apáczai-ból osztályokat helyeztek át, így lett ide átirányított diák Kerekes Imre. 1956 nyarán kitűnő eredménnyel végzett és leérettségizett.

MŰEGYETEMI ÉVEK

Ifjabb Kerekes Imre a gimnázium elvégzése után – 1956-ban kezdte el egyetemi tanulmányait az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen az „Általános Mérnöki Kar” hallgatójaként. Az 1956-os forradalmi eseményeknek – mint első éves hallgató – csak szemlélője volt, abban látványosan nem vett részt.

Folyamatosan kapcsolódott bele az egyetemi életbe, nem igyekezett kitűnni társai közül. Annyiban mégiscsak, hogy jobban érdekelte, ami az egyetemen történik, hamarosan tagja lett „A Jövő Mérnöke” egyetemi újság szerkesztőségének. Az édesapjától örökölt irodalmi és közlési véna megmutatkozott abban, hogy folyamatosan írt a lapban, versei, novellái és tudósításai rendszeresen jelentek meg.

„A Jövő Mérnöke” lap 1953 februárjában jelent meg először a Budapesti Műszaki Egyetem és az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem lapjaként és 2004 márciusában jelent meg utoljára. Az újság címe – meteközben – „Jövő Mérnöke”-re változott, majd 1960 szeptemberétől újból visszakapta „A Jövő Mérnöke” címet. A lap hűen igyekezett beszámolni az egyetem tanulmányi, kulturális, sport és közéletének minden jelentősebb eseményéről. A lap állandó irodalmi mellékletének megteremtése érdekében 1959 novemberében megalakították „A Jövő Mérnöke Baráti Körét”, ennek tagjai között ifjabb Kerekes Imre is ott volt.

Írásai 1958. november 10. – 1962. december 3. között jelentek meg a lap hasábjain a következő aláírásokkal. Kerekes Imre, kerekes, KI, K.

1958-ban 3 alkalommal (ebből kettő vers, az első közlemény), 1959-ben 14 alkalommal (ebből egy vers), 1960-ban 25 alkalommal (ebből négy vers), 1961-ben 18 alkalommal (ebből három vers) és 1962-ben 7 alkalommal (ebből egy vers, az irodalmi pályázat díjazott műve, az utolsó közlemény) jelentek meg írásai.

A lapban négyszer írtak róla, utoljára a diploma védésekor, mint aki „*a jövő mérnökéből a jelen mérnökévé lett*”.

1959 nyarán – harmadévet végzett egyetemistaként – részt vett munkavezetőként a Bogyiszló melletti Duna-töltés magasztását szolgáló középiskolai építőtáborban, mintegy száz középiskolás parancsnokaként. Bogyiszló nem csak a háborúk idején nyújtott menedéket, hanem a gya-

kori áradások alkalmával is, a környék alacsonyabban fekvő, elöntött településeinek. Itt azelőtt utoljára 1956-ban a jeges ár egy méterrel haladta meg a védőgátat és öntötte el a környéket. Az építőtábor lakói 1959 nyarán másfél méteres töltésmagasítást végeztek, ennek a munkának az irányítását vezette az egyetemista ifjabb Kerekes Imre.

1677./1961. számú „Mérnöki” oklevelét 1961. június 20-án kapja meg, „közepes” minősítéssel. A lapban 1961. június 26-án adnak hírt ifjabb Kerekes Imre sikeres diplomavédéséről. A végzés után sem szakadt meg a kapcsolata az újsággal, 1962. február és május között „Egy mérnök elindul” címmel cikksorozatban számolt be az első munkahelye első időszakáról, hogyan válik egy egyetemet végzett ifjú a munka során – munkásai között – „hús és vér” mérnökké.

A lap 1962. június 4-ei számában közölte „Diákírók – díjazott művek” címmel az irodalmi pályázat eredményét, amelyben arról értesülhetünk, hogy „Versek” kategóriában I. díjat nyert ifjabb Kerekes Imre („tavaly végzett út-vasútmérnök”) Álmod című versével. A verset a „Képmelléklet”-ben mutatjuk be.

Ifjabb, majd később dr. Kerekes Imre mérnököt élete végéig elkíséri az irodalom és a művészet szeretete. Élete során sem hagyta el a versírást – elsősorban a saját lelki indíttatásából – de ezek a versek az „íróasztalfiókban” maradtak.

MUNKAHELYEK ÉS MUNKÁK

A diplomája megszerzése után 1961. június 30-ától a **KPM Vasútépítő Vállalatnál** helyezkedett el, ahol, mint művezető szerzett gyakorlatot a vasútépítési munkákban. Iparvágány hálózat építés a Dunaújvárosi (1961. november 25-ig Sztálinváros) Vasmű területén; majd a Gagarin Hőerőmű Nagyút vasútállomás építési munkáiban vett részt 1963. június 30-áig.

A vállalat megszűnése miatt munkahelyet váltott, és 1963. július 1-jétől az **Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságnál** Szegeden, mint építési csoportvezető helyezkedett el. Itt módja volt részt venni a Tömörkény területén kialakított, 500 hektár területű halastó építésében, valamint több település mezőgazdasági termelészövetkezete öntözőrendszerének kialakításában (Makó, Szarvas, Fábiansebestyén, Hódmezővásárhely, Szentes). Részt vett Szegeden a Tarján-telepi víztorony építésében.

Már a tevékenysége kezdetén kiderült, hogy – mint mérnök – elsősorban a kivitelezési, építési munkákban találja meg igazán a helyét, és erről tanúskodik a későbbi tevékenysége is.

1965-ben részt vett a mohácsi árvízi katasztrófa elhárításban és a védekezésben, amiért kiérdemelte az „Árvízvédelmi emlékérmét”.

1966-ban újabb munkahelyváltás következett.

Szegeden maradva 1966. szeptember 16-ától a **DÉLÉP Vállalat** (teljes nevén: Dél-magyarországi Magas- és Mélyépítő Vállalat) a következő munkahely, itt is a kivitelezési munka a főirány: mélyépítő főüzemvezető munkakörben helyezkedett el. Részt vett, illetve irányította a Szegedi Házgyár, majd a szentesi Kontakta Alkatrészgyár alapozási munkáit, a szentesi Téglagyár alagútkemence építési munkáját; a szegedi Tarján-telepen a víz-, szennyvíz alapközmű kiépítését; Szeged nyugati ipari körzetének csatornázását, és Szeged Tarján telepen szekrény alapozású épületek kivitelezését.

1970-ben újabb kihívás elé nézett, Szegeden az **Aszfaltútépítő Vállalat** a következő munkahely, ahol építésvezetőként szerez gyakorlatot és tapasztalatot az útépítési munkákban. Irányította az 5 sz. főközlekedési út szélesítési munkáit és burkolatfelújítását, valamint Szeged belvárosi útjainak aszfalt felújítási munkáit.

1972. évben egy nagy lépést tett: az elmúlt több mint tíz esztendő kivitelezési munkagyakorlata alapján elvállalta a **Kelet-magyarországi Közmű és Mélyépítő Vállalat (továbbiakban KEMÉV)** nyíregyházi telephelyén a műszaki igazgatóhelyettesi beosztást, majd 1976-ban kinevezték a vállalat igazgatójává. Ezen a munkahelyen tizenhárom évet töltött el, és mind a mérnöki, mind a gazdálkodási képességeit egyértelműen kamatoztatni tudta.

Az 1970-es évek elejétől az 1980-as évek közepéig látványosan felfutott Magyarországon az államilag finanszírozott mély- és magasépítési munka. Már 1960-ban elindult az úgynevezett 15 éves lakásfejlesztési program, ami összesen egy millió lakás építését irányozta elő, az 1960-as évtized második felében és az 1970-es évek elején megvásárolták az első házgyárakat, ami a paneles technológia elterjedését hozta magával.

A II. lakásépítési program 1975-től lett meghirdetve, ez 1.200.000 lakást irányzott elő 1990-ig. Az 1980-as évek végéig gyakorlatilag a lakótelepi építkezések szinte lezárultak, csak néhány kisebb volumenű beruházás befejezése húzódott át az 1990-es évek elejére.

A lakásépítés üteme magával vonta az elmaradott infrastruktúra folyamatos kiépítését is. (Vízhálózat, szennyvízhálózat kiépítése, szennyvíztelepek megépítése, távhő vezetékek kiépítése, fűtőművek megépítése.) Ezekkel párhuzamosan, vagy azokat követve számtalan közintézmény rekonstrukciója, vagy építése, kisebb-nagyobb út- és vasútépítési programok megvalósítása jellemezte a munkáját.

Az építőipar fellendüléséhez jelentősen hozzájárult, hogy vidéken több gyár és üzem telepítése történt meg az 1970-es években.

Az 1980-as évek elejétől az építőiparban is jelentős gazdasági szabályozásváltozás következett be, ami komolyan befolyásolta az állami építőipari vállalatok jövedelmezőségi viszonyait, azoknak folyamatosan igazítani kellett vállalati stratégiájukat a gazdasági szabályozók változásához. Erről később részletesen szólunk ifjabb Kerekes Imre „Doktori értekezése” kapcsán.

A KEMÉV építési profiljába mind az út- és vasútépítés, mind a közművek építése, az ipari létesítmények, középületek, lakóépületek építése beletartozott és ezeket jelentős kapacitással végezte is – elsősorban – Kelet-Magyarország területén.

Az építési-kivitelezési munkák részletes felsorolását az 2. sz. függelékben, időrendi sorrendben bemutatjuk, itt csak felsorolásként utalunk

azokra a munkákra, melyek ifjabb Kerekes Imre irányítása alatt működő KEMÉV végzett 1972-1985 között:

- **Közüntézmények:** *Nyíregyháza:* KEMÉV székház; Sóstói úti Megeyi Kórház; 1. számú Gyakorló Iskola; Mezőgazdasági Főiskola műhely, oktatási épület; Bessenyei György Tanárképző Főiskola futócsarnok; APEH székház; Állami Biztosító Rt. székház.

Debrecen: MÁV állomás irányító épület; Posta Igazgatóság Oktatási központ.

Tiszavasvári: Tanácssháza.

Rakamaz: Általános Iskola.

- **Lakóépületek:** *Nyíregyháza* minigarzon I. ütem, II. ütem, Ságvári lakótelepi épület.

Záhony: MÁV-telep lakóépületei.

Tiszavasvári Alkaloida szolgálati lakások; tanácsi bérlakások.

Fehérgyarmat: Tanácsi bérlakások.

- **Útéptítés:** *Nyíregyháza* Jóságáros lakótelepi utak építése.

Záhony, Fényeslitke, Eperjeske, Mándok: MÁV üzemi utak építése.

- **Vasutak:** *Nyíregyháza* MÁV Pályafenntartási vágány és Fűtőház javító vágányok építése.

Eperjeske: Darus átrakó pályaudvar. (A nyitott kocsiban érkező faféleségek, fém- és színesfémhulladékok, fémkészítmények, konténerek, ipari berendezések, gépjárművek átrakása a darupályákon üzemelő helyhez kötött és mobil rakodógépekkel történik. Az átrakandó áruféleségek jellegéhez, nagyságához, csomagolásához igazodva különböző teherbírású daruk, és az azokra szerelhető speciális megfogó szerkezetek alkalmazására van lehetőség. Megoldott a csereszekrények vasúti kocsira fel-, illetve lerakása.)

Záhony: vegyi anyag átfertő vágányok. (A záhonyi vegyi anyag átfertő telep lehetőséget biztosít a tartálykocsiban érkező készítmények környezetbarát átfertőzésére. A zárt átfertő rendszerek biztosítják az áru biztonságos, veszteség- és keveredés mentes átfertőzését.)

Fényeslitke: Északi rendező pályaudvar kialakítása.

Debrecen: Fatéri átrakó pályaudvar; személykocsi tároló és mosóvágány építése.

- Ipari épületek

Nyíregyháza: KEMÉV Ipartelep; Tejporgyár és Tejüzem; MÁV Pft. és mozdonyjavító bázis; TAURUS Mezőgazdasági Abroncsgyár; TAURUS gumiabroncs üzem; Kenyérgyár.

Mátészalka: MOM gyár; Tejporgyár és Tejüzem (a Tejporgyár és Tejüzem példaszéri építésének kivitelezésért megkapta 1976-ban az „Élelmiszeripar Kiváló dolgozója” kitüntetést).

Debrecen: Tejüzem; MÁV Járműjavító üzem; Posta Igazgatóság Járműtelep.

Budapest: TAURUS acél abroncsgyár; Kiskőrösi úti járműtelep.

Záhony: MÁV mozdonyszín és javítóműhely; Tengelyátszerelő csarnok; **500-as átrakó** (Ezen a területen történik a kisgépes rakodás, fedett és nyitott rakodó ponkokon, ahol a ponkok egyik oldalán a normál, a másik oldalán a széles nyomtávú vágány áll rendelkezésre. A rakodás homlok villás emelőtargoncákkal történik, melyek kiegészíthetők a küldemény jellegének megfelelő segédeszközzel, pl.: bála- vagy papírtekercs megfogó, mellyel nagy tömegű tekercsek rakodása lehetséges.)

Fényeslitke: Kocsi javító műhely.

Tiszavasvári: Alkaloida vegyi gyár kutatóbázis.

Tuzsér: ERDÉRT fafeldolgozó telep.

Vásárosnamény: ERDÉRT Farostlemez gyár.

- Közművek:

Nyíregyháza: víz-, szennyvíz-, gáz-, hőtvívezeték alaphálózat kiépítés; I.-II. sz. Szennyvíztelep kiépítése (komplett); Belegrádi víz-műtelep (komplett).

Mátészalka: víz-, szennyvíz-, gáz-, hő tvívezeték alaphálózat kiépítés; szennyvíztelep kiépítése (komplett).

Tiszavasvári: Vegyészeti gyár szennyvíztelep kiépítése (komplett).

- Fűtőművek:

Nyíregyháza: TITÁSZ Erőműbővítések; MÁV pályaudvar és Pft. kazántelep.

Mátészalka: Városi Fűtőmű kiépítése (komplett).

Záhony: Városi Fűtőmű kiépítése (komplett).

A KEMÉV az 1976. évi munkája alapján elnyerte a „Kiváló vállalat” címet. A kitüntetés átadására 1977. április 23-án került sor, az átadó: Tisza István az ÉVM főosztályvezetője, a kitüntető oklevél átvevője: ifjabb Kerekes Imre a vállalat igazgatója.

A KEMÉV a hazai beruházások, építkezések mellett, – alvállalkozóként – részt kellett vegyen az „orenburgi gázvezeték” kivitelezésében is. Nézzünk bele, miről is volt szó, tekintsünk egy kicsit szélesebb körbe, mielőtt bemutatnánk, mit is kellett vállalnia alvállalkozóként az ifjabb Kerekes Imre által vezetett KEMÉV-nek.

A világgazdaságban végbement változások, az 1973-as olajárrobbanás miatt a szovjet import olaj ára is megugrott, így a KGST tagországok – a Szovjetunióval az élen – belátták, hogy a meredeken növekvő kőolaj felhasználás egy részét földgázzal lehetne kiváltani. Felgyorsultak az orenburgi gáztávvezeték építéséről évek óta húzódó tárgyalások, de a beruházás részletei teljesen kidolgozatlanok voltak, amikor 1974 nyarán Szófiában aláírták az általános egyezményt.

1974-ben megalakult az *Orenburgi Gázvezeték-építési Kormánybizottság*, amely létrehozta az Orenburgi Gázvezeték-építési Kormánybizottság Operatív Bizottságát. A beruházás lebonyolítására a Nehézipari Minisztérium felügyelete alá tartozó Petrolkémiai Beruházási Vállalatot (Petroliber, későbbi nevén: Vegyépszer) jelölték ki. A gázvezeték tervezett hossza 2750 km volt, amit öt szakaszra osztottak fel.

A szakaszok építését az eredeti megállapodások értelmében a következőképpen osztották fel a tagországok között: I. szakasz: Lengyelország 558 km, II. szakasz: Csehszlovákia 562 km, III. szakasz: Magyarország 596 km, IV. szakasz: NDK 518 km, V. szakasz: Bulgária 516 km. Románia az orenburgi gázmező közelében létesítendő gázfeldolgozó üzemek felszerelésének megvásárlásához szükséges konvertibilis valuta biztosításával járult hozzá a vállalkozáshoz.

A szakaszok építésének forgatókönyvét azonban több ízben módosították, melynek következtében Magyarország végül az V. szakasz (Guszatyin–Bogorodcsani–Huszt) építését végezte el. Az építkezést 1975-ben kezdték, a gázszállítás pedig 1979 januárjában indult el. A vezetékrendszer kapacitása évente 28 milliárd m³ volt, amelyből a gázturbinák fogyasztása 4 milliárd m³/

év. A 24 milliárd m³/év gázból a Szovjetunió saját céljára 9 milliárd m³/év gázt használt fel. Az építkezésben résztvevő országok 15 milliárd m³/év gázt kaptak, amelyből Magyarországnak 2,8 milliárd m³ gáz jutott évente.

A KEMÉV – mint alvállalkozó – 1976-1978 között vett részt az építkezésben, munkaterületei Huszt város és Ivano-Frankovszk város volt.

Huszt területi jelentőségű város a mai Ukrajnában, Kárpátalján, a Huszti járás székhelye. Mai népessége: 28.000 fő.

Ivano-Frankovszk (ukránul: Frankivszk) a Kárpátmelléki régió legjelentősebb gazdasági és kulturális központja: A várost Ivan Franko ukrán költőről nevezték el (korábbi neve: Sztanyiszlav (ukránul: Sztaniszlaviv). Mai népessége mintegy 240.000 lakos.

A KEMÉV Huszt városban megépítette az ún. „gáz” lakótelepet, kiépítette a városi fűtőművet, a városi kórházat, valamint a gázvezeték kompresszor állomását és műtárgyait.

Ivano-Frankovszk-ban a városi kórházat, az ún. „gáz” lakótelepet, a lakótelephez óvodát és bölcsődét.

1981-ben sikeresnek nyilvánították hazánknek az orenburgi gáztávvezeték építésében betöltött szerepét. A magyar közreműködés 5 év alatt (a KEMÉV ebből két évig vette ki a részét) összesen 36,4 milliárd forintba került. Ez az összeg az 1980-as GDP 5 százalékának felelt meg. Ez a tétel, és más, hitelekbeli megvalósított energetikai beruházások is hozzájárultak az 1990-re felhalmozódott 20 milliárd dolláros államadóssághoz,

amelyet az utódokra hagytak. Már 1977-78-ban megfogalmazódott egy hazai vélemény, miszerint nem kellett volna beszállni az első gáztávfűteték építésébe. Az urengoji vezetékbl a magyar kormány ki is hátrált, a harmadik, szintén a KGST tagországok kooperációjának eredményeként megvalósított jamburgi távfűteték beruházásában azonban a szocialista kormány és az Antall kormány is részt vállalt.

A KEMÉV – ifjabb Kerekes Imre vezetése alatt – jelentős, országos szinten is elismert építőipari vállalattá vált. A vállalati kollektíva – elhivatottságból és a szakma szeretetéből, párosulva vezetőjük tenni akarásával – többet akart nyújtani az építőipari szakmában, mint a kivitelezés gyakorlata. Az építőipar jövő generációjának nevelése érdekében az építőipari gyakorlatot bemutató múzeum létrehozását határozták el.

A szakma gyökereinek megismerése és megismertetése, az építőipar múltjával és hagyományaival való szembenézés iránti igény gondolata vezetett oda, hogy gyűjtést szerveztek az iparágak bemutatására. Az igazgató, ifjabb Kerekes Imre szívesen állt a gyűjtés élére, még a Budapesten élő édesapja is segítette munkájukat. 1981. szeptember 25-én nyitották meg a székház épületében az „Építőipari hagyományaink” című kiállítást, amely az építőipar múltját, az egyes szakmák fejlődését mutatta be.

1982 végén a „Kelet-magyarországi építőipari gyűjtemény” névvel önálló működéssel rendelkező múzeummá vált, szakmai felügyeletét a megyei múzeum látta el. Jelezték a bővítés igényét is, egy szabadtéri kiállítás tervét. Azt kívánták, hogy legyen országos értékű, az egész építő szakma számára becses gyűjtemény.

1984-ben a KEMÉV élén kezdeményezője és egyik támogatója volt a „Tájak, korok, múzeumok kiskönyvtára” sorozat keretében megjelent „Nyíregyháza Építőipari Gyűjtemény” című kiadványnak.

1985. október 8-án Nyíregyháza-Sóstón ő mutatta be a gyűjtemény újabb részlegét, az öthektáros szabadtéri építőgép kiállítást.

A rendszerváltás után a KEMÉV már nem tudta vállalni a fenntartást, ezért 1992-ben a gyűjteményt Veszprémbe szállították, és a Magyar Építőipari Múzeumban helyezték el.

Az előbb említett történet bizonyítja, hogy Kerekes Imre ifjú korától kezdve tisztelte a múltat és a hagyományokat, törekedett azok megismerésére. Emlékek gyűjtése, bemutatása, őrzése és ezeknek kezdeményezése által élete végéig közreműködött abban, hogy mások is így cselekedjenek.

A KEMÉV-nél eltöltött tizenhárom év ifjabb Kerekes Imrét jelentősen tovább gazdagította az építés-kivitelezés és a gazdaságirányítás területén szerzett tapasztalatokkal. A munka mellett folyamatosan tanult és tanított. Erről részletesebben a későbbiekben fogunk számot adni.

1985-ben újabb munkahelyváltás következett: a **Debreceni Közüti Igazgatóság** területi főmérnökeként tevékenykedett 1986-ig, majd újra visszatért az építési-kivitelezési munkákhoz 1986 és 1987 között a **Kellet-Magyarországi Vízügyi Építő Vállalat**nál műszaki igazgatóhelyettesi munkakörben. Ekkor épült ki Hajdúszoboszló nagy középnyomású gázvezeték hálózata; Cegléd szennyvíztelep kiépítése; Földes szennyvíztelep építése és Tiszadada szennyvíztelep építése a hozzátartozó vezetékhalózathoz kiépítésével.

1988. március 1-jétől szeptember 15-éig főmunkatársként tesz egy kitérőt a **MÁV Debreceni Igazgatóság Műszaki Osztályán**.

1988 szeptemberétől 1990-ig a **Szabolcs megyei Állami Építőipari Vállalat**nál (továbbiakban SZÁÉV) műszaki fejlesztési irodavezető munkakörben végzett munkát. Ebben az időszakban épült Tiszavasvári Tanácsháza, Nyíregyházán az APEH székház, az Állami Biztosító székháza és az „Örökösöld” lakótelep épülettömbjei. Ők építették Debrecenben a BIOGAL Fermentáló üzemét is. Ebben az időszakban egyre több gond jelentkezik az építőipar területén, ami jelentősen érinti a SZÁÉV-et is.

A vállalat átszervezése: „1989 elején készült javaslat a vállalat működésének és szervezetének racionalizálására. A 16 vezető által készített javaslat bevezetőjében megfogalmazódik a vállalat jövőképe: Az egyre szigorúbb gazdasági szabályozórendszer, a romló piaci körülmények, valamint a vállalatban belüli szervezetlenségi gondok miatt a vállalatvezetés különböző szintjén felmerült az igény, a Társasági Törvény megjelenésével viszont megteremtődött a lehetőség a vállalat teljes keresztmetszetét átfogó radikális átalakításra. Ennek célja a tradicionálisan nagyvállalati szervezet helyett egy, a piaci igényhez jobban igazodó szervezeti forma kialakítása. A vállalat vezetői által kijelölt csoport a kérdéscsoportot széleskörűen felülvizsgálta, megvitatta és az átalakítás szükségességével kapcsolatban az alábbiakat állapította meg:

Az építőiparban nagyfokú átrendeződés ment végbe. A vállalatirányítási rendszer megváltoztatása még jobban ráirányította a figyelmet a jelenlegi körülmények megváltoztatására.

- A kijelölési rendszer helyébe a versenytárgyalás lépett.
- A nagymérvű állami megrendelés elmaradása.
- A kisnyereségű építkezések a szinten tartást sem teszik lehetővé.
- A kvalifikált szakemberek megtartása nagy nehézségekbe ütközik.
- A kínálati piac beszűkülése a nagy eszközellátottság fenntartását nem teszi lehetővé.

Az új vállalkozási formák társasági törvénnyel szabályozott rendezése széleskörűen áthatja a magyar gazdaságot. Az építőiparnak újfajta kapcsolatrendszert kell kialakítani más ágazatokkal. A kisebb, alkalmazkodni képesebb építőipari szervezetek elszívó hatással lesznek a vállalat személyi állományára, így a versenyképesség csökkenésével kell számolni.”³

Azt nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az országban bekövetkezett egy társadalmi rendszerváltás, ami a gazdasági élet, így az építőipar életében is jelentős változásokat hozott magával!

A teljes átalakulást megelőzve dr. Kerekes Imre eltávozott a vállalat-tól és megalakították a **Mérnök- Mester- Menedzser Kft**-t Nyíregyházán, és e szervezeten belül végezte tovább a mérnöki tevékenységét. Egy évre elvállalta a **Nyíregyházi Ingatlankezelő Vállalat igazgatói feladatait** (1992-1993 közötti időben), ahol részt vett az önkormányzati vagyongazdálkodás és hasznosítás lehetőségeinek vizsgálatában.

1994-1998 között (nyugállományba vonulásáig) a **Betonútépítő Nemzetközi Építőipari Rt.** Tiszántúli Főépítésvezetőségén Debrecenben főépítésvezetőként végzett mérnöki munkát: vezette a 47 sz. főközlekedési út Zsáka–Furta közötti felújítási-, a 44 sz. főközlekedési út Gyula–Békéscsaba közötti szakaszának építési- és a 42 sz. főközlekedési út Berettyóújfalú–Ártánd közötti szakaszának felújítási munkáit. Részt vett – mint nyugdíjban lévő, de aktív vállalkozó – az M3-as autópálya Polgár–Nyíregyháza szakaszának építkezésében 2004-2007 közötti időszakban.

Nyugdíjba vonulása után, mint „alkalmazott” nem kívánt munkát vállalni, – már 1991-ben létrehozta saját vállalkozását: a „**K**” **Építőipari, Számítástechnikai Kereskedelmi és Szolgáltató BT**-t – Nyíregyháza, később Nyírcsaholy székhellyel, és névváltoztatással. Mint vállalkozó vett részt – felkérések alapján – mind az építőipari-, mind egyéb mérnöki- és szolgáltatási munkák végzésében.

---

3 Bodnár Sándor : Szabolcs Megyei Állami Építőipari Vállalat (1948-1992)

1997. IX. 4-én „Megbízási szerződést köt a **KE-VÍZ 21 Kft.** (Nyíregyháza) építőipari céggel egy szoros együttműködésre annak érdekében, hogy a megbízó cég növelje termelési kereskedelmi forgalmát, és megoldja minőségvizsgáló és biztosító rendszerét az ISO-szabványnak megfelelően, valamint a szállítóit és alvállalkozóit az ISO-rendszerbe beillesztesse és kezelje.

A KE-VÍZ 21 Kft-t 1994-ben alapították, majd 1999-ben részvénytársasággá alakult, 2005-ben Zrt-vé. 2002 tavaszán dr. Kerekes Imre a „K” BT ügyvezetője arról ad számot a megbízó KE-VÍZ 21 Rt-nek (ebben az időtávban alakult át a kft. részvénytársasággá), hogy a megbízás óta eltelt idő alatt az Rt. a forgalmát többszörösére növelte, megszerezte az ISO minősítésről szóló tanúsítványt, sőt a „környezettudatos” termelés-szervezésről szóló tanúsítványt is. Az együttműködésben vállalt kötelezettségek teljesültek. „Működik az új építészeti üzletág!” – jegyezte fel emlékirataiban Kerekes Imre.

Szakmai könyvtárából 135 kötet szakkönyvet ajándékoz a KE-VÍZ 21 Zrt-nek mély- és magasépítés témakörökből.

A „Megbízási szerződés” első öt éve alatt a megbízásban megfogalmazott munkákon kívül dr. Kerekes Imre több építőipari munka művezetésében, főépítésvezetésében, vagy a munka minőségügyi felügyelőjeként működött közre, melynek a KE-VÍZ 21 Zrt. volt a kivitelezője: nevezetesen a Tiszaeszlári Általános Iskola építése; Tarpa-Baksa tanyai Szociális Otthon építésének minőségügyi felügyelőjeként; Tisza jobb parti töltés fejlesztése Tarpa térségében (érintette: Tarpa, Tivadar, Gulács községeket); Tisza bal parti töltés fejlesztése Kistarcsa térségében (érintette: Tisza-becs, Milota, Tiszacsécse, Magyar és Kistarcsa községeket) építésvezetőként; MÁV szemesi termény átrakó kiépítése Eperjeske állomáson; Záhony MÁV állomásépület felújítása; Nyíregyháza MÁV állomás átépítése, Nyíregyháza Móra Ferenc Zsigmond színház átépítési és felújítási munkájának levezetésében főépítésvezetőként.

A nyíregyházi Móra Ferenc Zsigmond színház külön is többet érdemel, mint egy adatközlés, tekintettel arra, hogy egy műemléknek tekinthető közintézményről van szó, melynek az átépítését, illetve felújítását komoly munka előzte meg. A színház ma álló épülete Alpár Ignác tervei alapján 1893-1894 évben épült. Története során többszöri átalakítást, felújítást ért meg. 1923-ban átépítették, 1954-ben átformálták a nézőteret, 1979-ben újra alakították rajta, 1980-1981-ben újabb felújítás és hozzáépítés

történt, így jutunk el a 2000-2001. évi felújításhoz, melynek generál kivitelezője a KE-VÍZ 21 Rt., főépítésvezetője pedig – megbízás alapján – dr. Kerekes Imre építőmérnök.

A felújítást egy nagyon nívós tervezői gárda tervezte, Gáva Attila építész, a belső építészeti munkát Szemes István belsőépítész.

Egy grandiózus felújítási munka – a legjobb tervezés mellett is – tarthat olyan meglepetésszerű mozzanatokat, amit a tervező bontás előtt nem láthat, nem ismerhet. A kivitelezés során is fordultak elő olyan helyzetek, amit a tervezővel is konzultálva, de a kivitelező főépítésvezető döntései alapján kellett korrigálni.

A színház felújítása 5352 m² alapterületen, 343 férőhely kialakításával történt.

A színház felújítás teljes sikerrel zárult – határidőre –, úgy hogy arra még dr. Kerekes Imre építőmérnök is büszke volt. A műszaki átadás hiányosságok nélkül minősítette a kivitelezést, és a színház 2001. november 21-én 11782-29/01 szám alatt megkapta a használatba vételi engedélyt.

Dr. Kerekes Imre főépítésvezető a nívós munka elismeréséül a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés emlékérem kitüntetését vehette át.

Látványos és jelentős munkák részese a KE-VÍZ 21 – a közben részvénytársasággá alakuló cég –, nevezetesen a nyíregyházi MÁV állomás épületének átépítésénél, a 4 sz. főútvonal Szabolcs megyei szakaszának felújításánál, a 49 számú főútvonal Vajás-csatorna teknőhídjának átépítésénél.

Utolsó jelentős építőipari projekt, amelyben tevékenyen részt vett: a Szamos-Kraszna-közi árapasztó építési munkái, ahol a munka műszaki ellenőri feladatait látta el.

A Szamos-Kraszna-közi árvízszint csökkentő tározó a Szamos és Kraszna folyók között, Kocsord, Tunyogmatolcs, Szamosszeg települések közelében helyezkedik el. A Szamos-Kraszna-közi tározó önálló vízszintcsökkentő hatása: a vízbeeresztés szelvényében 60-80 cm, a Tiszán Vásárosnaménynál 30-40 cm, amelyből Tokajnál még 15-20 cm marad. A tározó legmagasabb vízszintje 112,65 mBf, ezzel a vízszinttel a körülbelül 51,1 km²-es területen megközelítőleg 126 millió m³ víz tárolható. Egy ilyen építőipari-vízügyi projekt részesének lenni is komoly és jelentős feladat.

MUNKA MELLETT TANULÁS, OKTATÓ ÉS TUDOMÁNYOS MUNKA

Dr. Kerekes Imre alapvégzettsége az „Általános mérnöki” diploma, melyet a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen 1961. június 20-án védett meg, diplomájának száma: 1677./1961.

Munkába állása után tudatában volt – és igénye is volt arra –, hogy egy mérnöknek az élete munkája során tudását folyamatosan bővíteni kell ahhoz, hogy a technikai – technológiai változásokat nyomon tudja követni.

1967-1969 között – a munkája mellett – elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedési Karán az Építési Gazdasági Mérnök szakot, ezzel megszerezte újabb diplomáját 1969. június 4-én. Diplomájának száma: 40./1969. Ekkor a DÉLÉP mélyépítési főüzemvezetője volt.

1972-1974 között – a KEMÉV főmérnökeként – elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetemen az Útépítés és közúti forgalomtechnika szakmérnöki szakot és szerzett 1974. április 30-án 2769/1974 számmal ellátott „szakmérnöki diplomát”.

Egyéb tanulmányai:

1977-ben Vállalatvezetői oklevelet szerzett.

1984-ben politológiai diplomát szerzett.

Ugyanakkor – ez évben – megírta doktori értekezését „A gazdaságirányítás működésének tapasztalatai az állami építőiparban – a gazdasági szabályozás hatása 1982-1983-ban a KEMÉV-nél” címmel. Doktori értekezésének megvédése 1985. május havában történt, amely alapján „jól megfelelt” minősítéssel a politikai tudományokból egyetemi Doktorrá avatták 1985. május hó 17-én. (A doktori értekezéséről külön fogunk ismertetést adni.)

1982-1992 közötti időszakban – másodállásban, mérnöki munkája mellett – adjunktusként, később docensként oktatott a debreceni Ybl Miklós Műszaki Főiskolán. Oktatott anyaga: az „Építőanyagok” tantárgy, és vezette a „Laboratóriumi minőségvizsgálat” gyakorlatot.

Külsős oktatási területen már korábban is részt vállalt

- 1964-1965 tanévben Szegeden a Tiszaparti Gimnázium és Vízügyi Szakközépiskolában gyakorlatot vezetett.
- 1975-1981 között több ízben volt a nyíregyházi ÉVISZ (Vásárhelyi Pál Építőipari, Környezetvédelmi és Vízügyi Szakközépiskola) szakmai érettségi elnöke, és a tanulók nyári üzemi gyakorlatának szervezője, felügyelője, valamint a debreceni Ybl Miklós Műszaki Főiskola államvizsga bizottságának tagja.

2003-ban a Vásárhelyi Pál Szakközépiskolának ajándékozta értékes könyvtárát.

Amikor a mérnöki munka végzését jogszabályilag jogosítványok megszerzéséhez köthették, Kerekes Imre a legszelesebb körben szerezte meg ezeket a jogosítványokat:

- ME-É-I-15-20120	Magasépítési műszaki ellenőr
- ME-M-I-15-20120	Mélyépítés és mélyépítési műtárgyak építése
- ME-VZ/I-15-20120	Vízgazdálkodási építmények építése korlátozás nélkül
- ME-KE/I-15-20120	Közlekedési építmények építése korlátozás nélkül
- MV-Ép/A-15-10197	Építmények megépítése korlátozás nélkül
- MV-VZ/A-15-10197	Vízzel kapcsolatos építmények megépítése korlátozás nélkül
- MV-KÉ/A-15-10197	Közüti létesítmények építése korlátozás nélkül

Mérnök kamarai szakértő jogosítványok

- BL-SZ	Beruházási, beruházás lebonyolítási szakértő
- ÉT-SZ	Építmény kivitelezési, technológiai szakértő
- VZ-SZ	Vízimérnöki szakértő
- KÉ-SZ	Közlekedési építőmérnöki szakértő
- ÉSZ-SZ	Épületszerkezeti szakértő

Fentiekén kívül 1987-től Építési igazságügyi szakértői feladatokra is jogosulttá vált.

Széleskörű munkája során több újításnak és szabadalomnak volt gazdája, vagy társtulajdonosa.

Benyújtott szabadalmi

- Eljárás víz – főleg talajvíz, illetve üzemi víz – elleni szigetelés készítése, valamint annak védelme. (1984)
- Előírás műtárgyak – főleg gáz és (vagy) gőzképződésre hajlamos talajokban kialakított földműtárgyak – lepelszigetelésének készítésére. (1984)
- Eljárás lágyfedésű tetőszigetelésnél kiegészítő elem (szegélyelem) előállítására a tetőn jelenleg is alkalmazott hazai anyagok felhasználásával. (1984)
- Épületalap szerkezetek /előre gyártott kisélemes alapok. (1983)
- Eljárás lágyfedésű tetőszigetelések párazáró és páranyomás kiegyenlítő, illetve gőznyomás levezető szerkezetének készítésére. (1984)
- Eljárás bádogos szerkezetek előállítására, főleg műkaucsuk lemezek szigetelőlemezzel való csatlakozásához, valamint bádogos szerkezetekhez. (1985)
- Eljárás víz, és/vagy pára elleni szigetelésnek a szigetelendő szerkezetekhez való rögzítésére, valamint rögzítő szerkezet az eljárás folyamatosságára. (1985)
- Eljárás a különböző rendeltetésű oszlopok, főleg közutak mentén található táblatartó és védműtartó ideiglenes és végleges szerkezetek talajhoz rögzítésére. (1988)

Részese volt a világszínvonalú építés-szervezési rendszerek magyarországi bevezetésének, a leányvállalatok és az anyavállalat működtetésének a szocializmusban megszokottól eltérő gazdasági és hitel viszonyok között.

Újításai

- Az első bitumenes stabilizációval készült járófelület az algyői Tisza-töltés koronáján (1965)
- A ciklon por aszfaltgyártási hasznosíthatóságának bizonyítása (1971)

Újításai elismeréséül elérte a Kiváló Újító Aranyjelvény fokozatát már 1969-ben.

Publikációi, írásai

Kerekes Imre: Vállalati utasítás a minőség-ellenőrzésről. Közreadja a Kelet-magyarországi Közmű- és Mélyépítő Vállalat Nyíregyháza, 1974. 14 (57) o.

KEMÉV ÉPÍTŐK. A Kelet-magyarországi Közmű- és Mélyépítő Vállalat lapja.

Hogy gyermekeink is... 1977. XII. sz. 1. o.

Új és nagy feladatok az orenburgi munkán. 1978. III. sz. 1. o.

Köszönet érte. 1978. 6. sz. 1. o.

Jubileumra. 1980. 10. sz. 1. o.

Bizakodással. 1981. 6. sz. 2. o.

Újesztendő küszöbén. 1981. 12. sz. 1. o.

Megjegyzés: Kerekes Imre igazgató (1976-1986) „vezércikkei”:

Kelet-magyarországi Közmű és Mélyépítő Vállalat. Nyíregyháza, Nyírségi nyomda, 1979. 36 o. A KEMÉV bemutatkozó kiadványa.

Megjegyzés: Kerekes Imre igazgató a munkatársaival írta és adta ki.

Lelőhely: Móricz Zsigmond Megyei és Város Könyvtár, Nyíregyháza.

Szabolcs–Szatmári Szemle. Gazdasági, társadalmi és kulturális folyóirat.

A Szabolcs–Szatmár Megyei Tanács lapja. Megjelenik negyedévenként.

Mást, másként a KEMÉV-nél. 1982. 2. sz. 1-9. o. (2 fénykép, 4 ábra)

Építők múzeuma Nyíregyházán. 1983. 2. sz. 55-60. o. (6 fénykép)

Műszaki fejlesztés a KEMÉV-nél. 1984. 3. sz. 19-23. o. (4 fénykép)

Megjegyzés: Kerekes Imre tanulmányai.

SZAKIPARI TECHNIKA az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium fejlesztési folyóirata. 1983. 2. sz. 44-45. o.

Kerekes Imre: Nagyméretű műanyagleplek konfekcionálása, tetőszigetelések készítése.

Megjegyzés: Az Építőipari Tudományos Egyesület 1983. IV. 11-14. között Budapesten rendezte meg a III. Nemzetközi szakipari konferenciát. Kere-

kes Imre „Konfekcionált tetőszigetelés” címmel tartott előadása nyomtatásban megjelent.

Kerekes Imre: A gazdaságirányítás működésének tapasztalatai az állami építőiparban – a gazdasági szabályozók hatása 1982-1983-ban a KEMÉV-nél. Nyíregyháza, 1984. július. 106 o. és mellékletek 53. o. Tartalom: Négy fejezet, kilenc melléklet. Doktori értekezés. *Szerző kiemeli a III. fejezetet: A vállalkozó építőipar megteremtése. Lelőhely: Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár, Nyíregyháza.*

Kerekes Imre: Gondolatok a vállalkozó jellegű építőipar megteremtéséről. Építésügyi Szemle. Az építésügy szakmapolitikai folyóirata. 1985. 2. sz. 60-64. o.

Kerekes Imre (társszerzővel) szerkesztette: Építőanyagok. Útmutató építőanyagvizsgálatokhoz. Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Debrecen, 1985. *Forrás: Önéletrajz.*

Kerekes Imre (szerzőségi közlés): Építőanyag, építés kivitelezés. Főiskolai praktikumok 3. kötet. Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Debrecen, 1986. *Forrás: Önéletrajz.*

Kerekes Imre (társszerzővel) szerkesztette: Szakmai tájékoztató füzetek 3 kötetben.

Építéssel kapcsolatos jogosítványok és kötelezettségek. Építési tervezési előírások.

Építés kivitelezési előírások. 1986. *Megjegyzés: Építésfelügyeleti munka megkönnyítése, szakmai-jogi alátámasztása. Forrás: Önéletrajz.*

Kerekes Imre (szerzőségi közlés): Komplex városi ingatlan vagyonkezelés lehetőségeinek feltárása. Tanulmánykötet. Nyíregyháza, 1992. *Lelőhely: Kerekes Imre hagyatéka.*

Kerekes Imre: Az elbírálás súlyszámainak lehetséges hatása az építmény minőségére közbeszerzési pályázatok esetén. Műszaki ellenőri szakdolgozat. Nyíregyháza, 2001. 36. o. *Lelőhely: Kerekes Imre hagyatéka.*

Négyszögletű kerek erdő pihenőpark és biológiai tanösvény.

Állat- és növényvilág ismertető. Színes kiadvány.

A DOKTORI ÉRTEKEZÉS

A Szabolcs–Szatmár Megyei Tanács 1983-ban pályázatot hirdetett tanulmány készítésére, melyben a megyei vállalatok működésének, gazdálkodásának a változó körülményekhez igazodó működését kellett kidolgozni. Erre a pályázatra dolgozta ki ifjabb Kerekes Imre dolgozatát:

„A gazdaságirányítás működésének tapasztalatai az állami építőiparban – a gazdasági szabályozók hatása 1982-1983-ban a KEMÉV-nél” címmel nyújtott be doktori értekezést 1984 júliusában.

Az, hogy mi készítette erre, értenünk kell – vagy legalább is betekintést kell nyernünk az adott időszakba.

Az 1981-1985 évek közötti VI. ötéves tervidőszakában a gazdálkodás feltevélei a korábbinál gyorsabban és kevésbé előrelátható módon változtak.

A terv még azzal számolt, hogy az állami és a vállalati beruházások aránya a megelőző tervciklusával azonos marad, és a beruházások építési igényessége nő.

Az ÉVM (Építési és Városfejlesztési Minisztérium) építővállalatok a VI. ötéves terv célkitűzésekor egy fejlesztési-beruházási hullám végén voltak. A megelőző évek építési igényéhez igyekeztek kapacitásaikat méretezni. Többségük befejezte a központi ipartelepeinek kialakítását, általában nagy pénzen – és komoly eladósodással – megteremtették az iparosított építési tömegtermelés állóeszköz feltételeit.

Jórésük ezzel egy időben specializálódott különböző – magas gépesítettségű – technológiák kivitelezésére.

A gazdasági szabályozás a tervcélokkal ugyan összhangban volt, de a vállalatoknak fel kellett készülnie arra, hogy amennyiben a gazdasági szabályozás nem várt hatást vált ki, vagy ha a gazdasági fejlődés körülményeiben jelentős változás történik, egyes elemei, és azok mértékrendje módosításra kerül. Erre is figyelmeztetett a tervinformáció, hiszen akkor már harmadik éve – 1978-tól – folyt a gazdasági egyensúly helyreállításaért a kemény munka.

A gazdasági fejlődés körülményeiben – sajnos – jelentős változások következtek be. Az 1983. évi terv is a népgazdaság külső egyensúlyi helyzete megszilárdításának, a nemzetközi fizetőképesség folyamatos fenntartásának adott prioritást. Ennek rendelték alá a gazdasági egyensúly

ütemével, a gazdaság fejlesztésével, és az életszínvonallal kapcsolatos célokat.

A nagyberuházásokon az építési feladat csökkent, a feladatok a fenn tartási építés felé tolódtak el.

A VI. ötéves terv első felében és aztán folyamatosan a gazdaságban kialakuló összhatások eredményeként az építőipari munkáslétszám csökkenése jóval a tervtől eltérően következett be.

1982-ben az építőipari állóeszköz kihasználás – több tényező együttes hatására – romlott. Ez összefüggésben volt az építési igények csökkenésével, a létszám zsugorodásával, a változó kereslethez való lassúbb alkalmazkodással, hiszen a specializált állóeszközök konvertálásának korlátai voltak.

Ifjabb Kerekes Imre – mint egy ilyen építőipari vállalat igazgatója – behatóan kellett foglalkozzon a kialakult helyzettel. Nyilvánvaló volt számára is, hogy vállalatának létérdeke megkeresni, megtalálni és kihasználni a gazdasági szabályozókból származó lehetőségeket, alkalmazkodni a kialakuló piachoz.

A doktori értekezésben sorra vette és átvizsgálta a megváltozott szabályozókat és külön-külön megvizsgálta alternatívákba gyűjtve az alkalmazkodás stratégiáját.

Ezek mentén alakították át a KEMÉV-et, mint vállalatot. Ez érintette a funkcionális egységek változtatását, a termelőszervezetek fejlesztését, új vállalatok (leányvállalatok) alapítását.

A vállalatfejlesztés, az innováció és az alkalmazkodó képesség javítása eredményes lett a KEMÉV-nél. Láthatóvá vált, hogy a vizsgált időszakban a megjelenő gazdasági szabályozók hatásaként hogyan alakult egy építőipari vállalat gazdálkodása, műszaki fejlesztése, tehát hogyan kezelte ezeket a szabályozókat, hogyan hasznosította a bennük rejlő lehetőségeket, és hogyan igyekezett csökkenteni a változásból származó terheket.

Az építőipari piac és a közvetlen gazdasági környezet változása vállalati belső és külső változásokat kezdeményezett. Ehhez változnia kellett a vállalat vállalkozási elképzeléseinek, stratégiájának és taktikájának:

- Változott, felgyorsult a vállalat műszaki fejlesztése.
- Változott – és ez folyamatos – a szervezeti felépítés, a belső érdekeltségi rendszer.
- Változott a vállalat tagoltsága, leányvállalatokat hoztak létre.

Ezek a változások nem tekinthetők egyedinek, több építőipari vállalat kereste az ehhez hasonló megoldásokat az életbenmaradás érdekében.

Megteremtődött az úgynevezett vállalkozó jellegű építőipar.

Vizsgálat tárgya volt még az értekezés: az építési exportról, az építési piacról, és javaslatokat fogalmazott meg az ágazat szervezeteinek továbbfejlesztésére.

A dolgozat összefoglaló megállapításokkal, javaslatokkal zárult.

Az értekezés bírálatát Dr. Lenkei Péter, a műszaki tudományok doktora, az Építéstudományi Intézet tudományos tagozatvezetője végezte.

Hadd emeljük ki a bírálat egyes részleteit, melyek a dolgozat erősségeit húzzák alá:

„A 2. fejezet, amely hosszát és tartalmát is tekintve az értekezés fő része 55 oldalon a vizsgált vállalat fejlődését analizálja az 1981-1982. évi szabályozó változók függvényében. Ennek során elsősorban egy vállalat szempontjából értékeli az új feltételeket, az építési piac változásait. Legértékesebb része, hogy megpróbálja megkeresni azt a „menekülési útvonalat”, amit a szabályozók egy építőipari vállalat számára lehetővé tesznek.”...

„Egyet lehet érteni az értekezéssel abban, hogy bár a szabályozókat és változását előre látni nehéz, de olyan deffenzív stratégiára van szüksége a vállalatnak, hogy ne csak a jelenlegi szabályozórendszerre élezze ki stratégiáját és főleg ne egy szabályozót vegyen túlzott súllyal figyelembe, hanem arra ügyeljen, hogy viszonylag tág körű szabályozóváltozás esetén se legyen nagymértékben sebezhető.”...

„Igen hatékonyan válaszolt a vállalat a gazdasági környezet változására és a leányvállalatok, valamint a közös kereskedelmi vállalat – az ezekre a vállalatokra vonatkozó kedvezmények és nagyobb rugalmasságuk miatt – jelentős tényezők a megcélzott anyavállalati jövedelmezőség elérésében. Talán ez a legtipikusabb menekülő útvonal egy építőipari vállalat részére. Ez elsősorban az állóeszköz-teher és a készletek csökkentésén keresztül hatott. Számottevő nyereségnövelő tényező volt az ipari termelés is.”

Az opponensi vélemény és a bírálat alapján a Doktori értekezést „jól megfelelt” minősítéssel elfogadták, és ifjabb Kerekes Imrét egyetemi doktorrá avatták 1985. május hó 17-én.

A disszertációt a Szabolcs–Szatmár megyei Tudományos Koordinációs Bizottság a Megyei Könyvtár számára megvásárolta.

DR. KEREKES IMRE ÉS A MÉRNÖKI KAMARA

A magyar mérnöktársadalom a XIX. század második felétől törekedett arra, hogy Magyarországon a mérnököket – egy – a versenyképességet is növelő, megfelelő érdekképviselőt is biztosító csoportba tömörítse. Ennek megfelelően a kiegyezést követően jött létre 1867-ben a Magyar Mérnök Egyesület, majd – hosszú munkálkodás után – az 1923-ban megszületett Kamarai törvény lehetőséget adott a Mérnöki Kamara megalakulására.

A Magyar Mérnöki Kamara alakuló ülését 1924 márciusában tartották, és első elnökéül Dr. Zielinski Szilárdot⁴ választották meg.

A Magyar Mérnöki Kamarát – a többi köztestülettel együtt – 1945-ben feloszlatták.

1989-ben nyílt meg újra a lehetőség arra, hogy a mérnökséget tömörítő Magyar Mérnöki Kamara – egyesületként – újra megalakuljon, az egyesülési jogról szóló törvény megszületése után.

1989. március 9-én Budapesten megalakult a Magyar Mérnöki Kamara – egyesületként. Az alakuló ülésen résztvevő, lelkes és aktív mérnökök ezután megkezdték a megyékben a szervező munkát a megyei kamarai csoportok megalakítására.

A Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei Mérnöki Kamarai csoport megalakításának előzményeiről elmondható volt, hogy amolyan igazi önszerveződéssel indult meg a kamarai csoport alakítása: dr. Kerekes Imre azokkal a mérnök munkatársaival és ismerős mérnöktársaival beszélgetett el az alakításról, akikkel a munkája okán minden napos volt a kapcsolata. A budapesti alakuló ülésre volt egyetemista diáktársaitól kapta a meghívást, és munkatársait maga köré gyűjtve vettek részt a budapesti alakuló ülésen, és kezdtek hozzá a megyei csoport alakításához is.

A szervezés időszakában az volt a tapasztalat, hogy a megye vállalatainak vezetői nem zárkóztak el a szervezkedés elől, általában megkapta-megkapták azt a segítséget, hogy szabadon leülhettek a vállalatoknál dolgozó mérnökökkel elbeszélgetni.

---

4 Dr. Zielinski Szilárd: 1860. május 1-jén Mátészalkán született mérnök. Műegyetemi tanár, az ország első mérnökdoktora. Ő tekinthető a magyarországi vasbetonépítés atyjának. A Magyar Mérnöki Kamara alapító elnöke volt. 1924-ben, pont száz éve hunyt el.

1989 márciusától Ideiglenes Szervező Bizottságot alakítottak ki, melynek tagjai elsősorban a munkatársai voltak a SZÁÉV (Szabolcs megyei Állami Építőipari Vállalat) Fejlesztési Irodánál. Már márciustól írásban is felkeresték a megyében fellelhető mérnököket, – vagy a vállalati vezetőkön keresztül, vagy személy szerint –, hogy szorgalmazzák kamarai belépésüket.

1989. április 17-én dr. Kerekes Imre aláírásával a SZÁÉV értesíti a Magyar Mérnöki Kamarát – mint egyesületet – (továbbiakban MMK), hogy elkezdtek a helyi, vállalati tagozat szervezését. Az alakulás idején a szervezők úgy gondolták, hogy vállalati keretek között alakuljanak ki a kamarai csoportok, mert a vállalaton belüli együttműködés az az adhéziós erő, ami alkalmas arra, hogy a mérnöki kamarai tagokat az együttműködésre és az együttgondolkodásra tömöríteni tudja. Az előkészítő munka a megyében eredményes volt, össze lehetett hívni a megyei csoport alakuló ülését 1989. november hó 15-én (szerda) 16.00 órára Nyíregyházán a Tudomány és Technika Házába.

Az alakuló ülésen a kamara megyei célkitűzéseiről, a kamara szükségességéről dr. Kerekes Imre, az előkészítő bizottság tagja számolt be.

A gyűlés kimondta a megyei kamarai csoport megalakulását, nyíregyházi csoport néven és öttagú vezetőséget választottak a jelenlévők. A megalakult megyei csoport létszáma 66 fő volt.

A megválasztott vezetőség dr. Kerekes Imrét választotta a csoport elnökének, Ő tagja lett a Mérnöki Kamara 1990. 04. 21-én megválasztott elnökségének is.

A Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei kamarai csoport megalakulásáról a Mérnöki Kamara 1989. évi 3. sz. Tájékoztatója adott hírt.

Dr. Kerekes Imre visszaemlékezése szerint a kamara megalakulásának időszakában mind az országos vezetés, mind a megyei vezetés úgy gondolta, – és ezt az álláspontot képviselte –, hogy a kamara és megyei csoportja civil egyesületek formájában működjenek, nem törekednek a politika területére lépni. Ez azt jelentette, távol állt tőlük, hogy a kamara nevéhez kötődő képviselőt, vagy képviselőket juttassanak be a Parlamentbe, a kamara igyekezett távol tartani magát a pártpolitikai csatározásoktól is. Kifejezetten a mérnökség szakmai szervezetének tekintették magukat, akik, mint szakmai civil szervezet az ország műszaki fejlesztésének kérdéseiről – legyen az országos szintű, avagy megyei szintű műszaki terület – szakmai vélemény-nyilvánítási jogot formálnak. Emellett – a törvény adta lehetőséggel élve – érdekképviseleti munkát is végeztek.

A megalakulást követő években viszont azzal kellett szembesülniük, hogy a politikai szereplők kicsit tartanak a civil szerveződésektől, nem nagyon akarják, hogy a szakmai szervezetek beleszólási jogai kibontakozzanak. Visszaemlékezve – nekünk – azt is elmondta, hogy a Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei kamarai csoportnak a szerencse úgy hozta, hogy a megyeszékhely polgármesterének testvére politikus volt, országgyűlési képviselő, édesapja pedig mérnök, így a megfelelő kapcsolatot könnyebb volt helyi szinten kialakítani a kamarai csoport és a helyi politika között. A későbbiekben – még ha néha felemásan, postamunkaként adott feladatként is – többször kérte ki a városi és megyei vezetés egy-egy szakmai kérdésben a kamarai csoport véleményét.

A Mérnöki Kamara nyíregyházi csoportjának megalakulása egybeesett a társadalmi rendszerváltással, a társadalmi rendszerváltás pedig természetesen magával hozta a gazdasági átalakulást.

Számottevő és látványos volt – ez a megyében talán még erősebben érezte hatását – a nagyvállalatok átalakulása, szétesése, a gazdasági teljesítmények lecsökkenése, a tömeges munkaerő elbocsátások és az ezzel járó munkanélküliség megjelenése. A megyében sorra mentek tönkre, vagy zártak be, alakultak át a '70-es években megyébe települt, itt kifejlesztett ipari üzemek, darabolódtak fel, alakultak át a nagy építőipari kivitelező vállalatok, megyei tervezőintézetek.

Ez nagymértékben rányomta bélyegét a megyében dolgozó mérnökök munkájára, egyrészt felhívta a figyelmet a mérnöki szakmai érdekképviselői munka jelentőségére, másrészt elvonta a figyelmet a kamarai munkától, mindenki – állását, egzisztenciáját féltve – a saját érdekeire koncentrált. Ennek ellenére, – vagy inkább pontosan ezért – a megyei kamarai csoport vezetése lelkesen szervezte a kamarai munkát, és végezte az ezzel járó teendőket.

A nyíregyházi csoport vezetése az év folyamán megpróbálta felvenni a kapcsolatot a megyében tevékenykedő szakmai Kamarákkal. (Orvosi Kamara, Gyógyszerész Kamara stb.) A kapcsolatfelvétel nem járt eredménnyel, a többi kamara nem látta szükségesnek a szakmai kamarák együttműködését.

1991. év folyamán, az országos iránymutatás alapján, és a helyi célszerűséget is szem előtt tartva megindult a munkahelyi szekciók létrehozásának szervezése. A SZÁÉV-nél bevált módszereket is figyelembe véve, a vezetőség látogatást tett Mátészalka városban a Magyar Optikai Műveknél, Nyírbogdányban a Tiszai Kőolajfinomítóban és Kisvárdán az Öntödei Vállalatnál, de ezek a kísérletek nem hoztak eredményt a változó gazdasági helyzet és a folyamatban lévő privatizációs változások miatt.

Az év folyamán a csoport megalakította az etikai és érdekvédelmi bizottságot, de az az év folyamán érdemi munkát nem végzett.

A nyíregyházi csoport – ameddig azt a törvény megengedte – komolyan gondolta és komolyan vette az érdekképviselési munkát. A szakszervezetekkel együtt – szakértőként – részt vettek a Megyei Munkaügyi Tanács munkájában.

1992. április 8-án írásos felkéréssel fordult a nyíregyházi csoport vezetése a Megyei Könyvtár vezetéséhez: a megszűnő, vagy átalakuló gazdasági szervezeteknél fellelhető és megszüntetésre ítélt szakmai, műszaki szakkönyvtárak megmentése ügyében, kérve a Megyei Könyvtárat vegyék át a megszűnő szakkönyvtárak könyvállományát.

A megyében – amiről a kamarai csoportnak tudomása volt – a gazdasági átalakulás kapcsán az alábbi szakkönyvtárhálózat várt megszüntetésre: 7 helyen mezőgazdasági és élelmiszeripari szakkönyvtár, 27 helyen műszaki szakkönyvtár. Az a veszély állt fenn, – ami aztán be is következett – hogy ezen könyvtárak könyvállománya egyszerűen széthordódik, – „fillérékért” – talál új gazdára.

Végül a kezdeményezés azon siklott ki, hogy a Megyei Könyvtár vezetésében történt személycsere kapcsán a téma „elaludt”.

1992. december 7-én a kamarai csoport vezetése felhívást tett közzé a mérnök kollegák felé: a Kamara megkezdte és fokozatosan átveszi a szakmai jogosítványok kiadásának közigazgatási, szakmai felügyeleti munkáját. Ezért szükségessé válik a nyíregyházi csoport munkájának újjászervezése, melynek tervezett időpontja 1993. I. negyedév.

Jellemző a vezetés hozzáállására, hogy folyamatosan törekedett a társadalmi, gazdasági változásokat nyomon követve értékmegőrző, értékmentő, mentesítő munkavégzésre, és nehezen nyugodtak bele, hogy kezdeményezéseik nem tudják megfelelően áttörni az előttük álló falakat.

Menetközben a Magyar Mérnöki Kamara, mint egyesület kinőtte a neki megszabott életteret. Már a kezdeti időszakban azzal számoltak, hogy egy, legfeljebb két év alatt megszületik a kamarai törvény, mely alapján – mint kamara – megfelelően képviselni lehet a mérnökség érdekeit, és megfelelő közszolgálati feladatokat is el lehet látni.

1993 tavaszán a kamarai törvény megszületésének gyorsítása céljából – helyi kezdeményezésként – szóbeli tárgyalást folytatott dr. Kerekes Imre, a kamarai csoport elnöke Mádi László országgyűlési képviselővel, annak érdekében, hogy a kamarai törvény megszületéséhez segítséget kérjen. A képviselő az igazságügyi miniszternél eljár (levélben kérdéseket intézett

hozzá) a törvény megalkotásának gyorsítása érdekében. A miniszter 1993. 05. 11-én levélben válaszolt a képviselő kérdéseire, melyet Mádi László eljuttatott – tájékoztatás végett – a kamarai csoport elnökének.

1993. június 1-jén a kamarai csoport elnöke a miniszter levelét csatolva írásban beszámolt a MMK elnökének. (A törvény létrejötte bizonytalan, sok a vitás kérdés, a miniszteri levél lehangoló.) Mindezek elbizonytalanították a szervezetet, visszaesett a vezetők lelkesedése is, az 1994. és 1995. évek a pangás éveit voltak.

1996 júniusában – hosszú várakozás után – a Parlament jóváhagyta az 1996. évi LVIII. törvényt a Mérnöki Kamarákról. A törvény nem az eredeti elképzelések szerint született meg, nevezetesen a tervező-, szakértő mérnökök és építészek kamarájáról szólt, a kötelező kamarai tagságot csak a fenti jogosultsággal rendelkező mérnököknek írta elő.

A törvény megszületése után nagy dilemma volt az egyesületként működő Mérnöki Kamarában, hogyan viszonyuljanak a törvény elfogadásához. Végül is az a kompromisszum született, hogy meg kell indítani az új törvény szellemében a Megyei Mérnöki Kamarák megalapítását, és majd az élet a szükséges törvényi változtatásokat kikényszeríti.

1996. szeptember 1-jén a megyei kamarai csoport vezetése levelet küldött a megyében tevékenykedő gazdasági szervezetek vezetőinek, melyben felhívták a figyelmet a Kamarai törvény életbeléptetésére, és az abban foglalt kötelezettségekre. A tagi jelentkezés határidejét 1996. október hó 4-ében szabták meg. A jelentkezési határidőig 332 fő mérnök regisztráltatta magát, hogy tagja kíván lenni a Mérnöki Kamarának.

A Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Mérnöki Kamara alakuló taggyűlésére 1996. november 19-én került sor Nyíregyházán a Tudomány és Technika Háza Konferencia termében.

A Megyei Kamara Alapszabályának kialakításánál az volt a cél, hogy az alapszabály minél kevésbé korlátozza a tagok jogait, egy laza keretűl szolgáljon a mérnökkollegák tevékenységének.

A taggyűlés kimondta a Megyei Mérnöki Kamara megalakulását, megvitatta az alapszabály tervezetét és elfogadta azt, valamint megválasztotta a tisztségviselőket az alábbiak személyében:

Elnök: Dr. Kerekes Imre

Alelnök: Eisert László

Elnökségi tagok: Dr. Péter Károly, Zolnai Gábor, Palicz György, Radványi Ildikó, Vadnay Ákos.

A Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Bíróság Pka.60.240/1996.2. szám alatt nyilvántartásba vette a Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Mérnöki Kamarát köztestületként. A végzés kelte 1997. január 24.

Az egyesületként végzett szervezeti munka magán hordozta a kezdeti nehézségek nyomait, de megfelelő műhelyül szolgált arra, hogy az aktív, lelkes mérnökökből összeállt vezető csoport önzetlen társadalmi munkájával alapja legyen egy létrehozandó köztestületnek.

Dr. Kerekes Imre az elnökséget csak két évre vállalta el, hogy ezen idő alatt a megyei köztestület kellő tapasztalatot szerevezve önként dönthessen, milyen vezető irányítása mellett kívánja folytatni a munkáját. Tekintettel arra, hogy ő a megyei Mérnöki Kamara jelentős húzóereje volt – már az egyesületalapítás óta – a két éves ciklusának letelte után is újraválasztották az elnöki posztra az 1998 decemberi vezetőségválasztó taggyűlésen és ezt a tisztséget viselte 2003. január 22-éig.

A Megyei Mérnöki Kamara elnökeként elérte, hogy a 2001. évi beregi árvíz katasztrófa utáni épület helyreállítási és újjáépítési munkáinak műszaki ellenőrzését az ő és alelnöke vezetése mellett a Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei Mérnöki Kamara mérnökei végezhessék. Ez a munka Bereg megyében 3200 lakó-, és középületet érintett.

Már aktív kamarai elnökként foglalkoztatta az a gondolat, – mintegy hiánypótló elképzelés – visszamenőlegesen is számba kellene venni a megye mérnökeit. Tudta, hogy ehhez alapos kutatásra van szükség. Majd az elnöki mandátuma lejárta után – 2003-tól szabadidejében – kezdte gyűjteni a régi mérnökökre vonatkozó adatokat.

Dossziében rendezett lapjain tárolta az információkat. A kutatómunka folytatásával Szabó Menyhértet – e könyv egyik szerzőjét – bízta meg, azzal a megjegyzéssel, hogy településenként a mérnökök megismerése a cél, a rájuk való emlékezés végső soron a mérnöki és a megye presztízsének növelését jelentené. 2008-2012 között több ezer mérnök adatai gyűltek össze a kezdetektől.

A kamara új vezetése támogatta a mérnöki adatbázis ötletét. A megyei mérnöki kamara elnöksége 2010. február 1-jén ülésezett Nyíregyházán. A napirendi pontok között szerepelt a megyéhez kötődő mérnökök adatbázisának létrehozása. Céljuk, hogy alkotó tevékenységük ismertebbé váljon, és emlékük fennmaradjon az utókor számára.

A kutatás átmenetileg azzal fejeződött be, hogy a kutató javaslatot tett az adatok későbbi feldolgozására az alábbiak szerint: megyében született, tevékenykedett, megyében nyugvó mérnökök, településenként Ajaktól Zsukig.

Dr. Kerekes Imre fenti elképzelésének megvalósítása hosszú időre folyamatos feladatot adhat és figyelmet jelenthet a megyei mérnöktársadalom helyzetére, megbecsülésére.

Képes Gáborral – e könyv egyik írójával együtt – ő kezdeményezte Dr. Zielinski Szilárdnak – a Magyar Mérnöki Kamara alapító elnökének szülőhelyén, Mátészalkán – a Szatmári Múzeumban 2004-ben megvalósított emlékhely kialakítását.

Ugyancsak Ő volt egyik kezdeményezője a 2006-ban elkészített és Mátészalkán ünnepélyesen felavatott Dr. Zielinski Szilárd mellszobornak.

Vezetése idején további jogosultságokkal növekedett a Mérnöki Kamara hatásköre, kiépültek a megyében a Kamara szakmai szakcsoportjai, újabb szakmai jogosítványok megadására kapott törvényi felhatalmazást a Kamara, melyet folyamatosan végeztek és végeznek ma is, kötelező szakmai továbbképzésekkel segítve a szakmagyakorlók tevékenységét és a jogosítványok megszerzését...

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei (újabban: Vármegyei) Mérnöki Kamara taglétszáma látványosan megnövekedett, ma már 500 fő feletti taglétszámmal rendelkezik.

Dr. Kerekes Imre a Szamos-Kraszna-közi árapasztó tározó építésénél műszaki ellenőri feladatot látott el. 2012 szeptemberében a kivitelező és lebonyolító „mérnök” konzorcium nevében Szabó Menyhértet – e könyv egyik szerzőjét – felkérte és írásban megbízta Tarczy Sándor (1921–1984) tunyogi születésű vízépítő mérnök életrajzának teljes körű összeállításával.

Azt tervezték, hogy az ország legnagyobb zsilipjét róla nevezzék el, és a könyv kiadásáról is gondoskodnak.

Ezt az indokolta, hogy Tarczy Sándor az épülő zsiliptől 1,2 km távolságra lévő (1903-ban létesített) gátórházban született, és lett hazánk nagy vízügyi berendezéseinek építését irányító vízépítő mérnöke.

2013 októberében elkészült a könyv kézírata, megtörtént a könyv szerkesztése is, de – végül – a zsilip névadása elmaradt, a könyvet nem adták ki. Úgy tudjuk, hogy a KEVÍZ 21 Zrt. tulajdonában lévő kézirat kiadását – mint dr. Kerekes Imre hagyatékát – újból tervbe vették.

Ezek az eredmények és a Kamara sikerei elképzelhetetlenek lettek volna dr. Kerekes Imre alapító elnök lelkes és önzetlenül végzett tevékeny munkája nélkül. Kamarai elnöki ténykedése mellett folyamatosan végzett mérnöki tevékenységet, szakértői, műszaki ellenőri, de még főépítésvezetői munkákat is – felkérésre –, mint azt a munkái felsorolásánál is látni lehet.

TÁRSADALMI TEVÉKENYSÉGE

Ifjabb Kerekes Imre, mint mérnök és – munkája során – mint több jelentős építőipari cég vezetője szinte folyamatosan részt vett a különböző szervezetek társadalmi tevékenységében:

- 1976-1985 között tagja Nyíregyháza Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának, ezen belül a műszaki bizottsági tagként, valamint a koordinációs bizottság tagjaként segíti a városi testület munkáját.
- 1976-1986 évek között az Építéstudományi Egyesület Szabolcs megyei elnöke (1973-1990 között az egyesület tagja). 1973-ban megszervezte az ÉTE Szabolcs megyei szervezet Mélyépítési szakosztályát.
- 1976-1985 között a KEMÉV polgári védelmi ezredparancsnoki tisztét töltötte be.
- 1985-től haláláig tagja volt az Épületszigetelők és Tetőfedők Szakmai Szövetségének (alapító tag és örökös tagként vett részt a szövetség munkájában.)
- 1988-1992 között a Debreceni Akadémiai Bizottság Műszaki Szakbizottság titkára.
- 1989-től a Magyar Mérnöki Kamarai egyesület alapító tagja és a Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei egyesület elnöke. (Erről a tevékenységről már korábban ismertetést adtunk.) Haláláig tagja volt a Mérnöki Kamarának, elévülhetetlen tevékenységéért 2003-ban – a Magyar Mérnöki Kamara által alapított legmagasabb elismeréssel – Zielinski Szilárd életmű díjjal tüntették ki.

KEREKES IMRE A MAGÁNEMBER ÉS A CSALÁD

A bemutatott munkák, a többször változó munkahely és munkakör, a többszöri – munkával járó – költözés azt tételoznén fel, hogy nagyon kevés idő maradt a tevékenyen dolgozó mérnöknek a magánéletre, a családra.

A tények és a családi események mégsem ezt igazolják, mindig is kellően sok időt töltött a családjával. Talán a sorrendet úgy állította fel: Család – munka – tanulás.

1963. augusztus 10-én megnősült Budapesten, feleségül vette az akkor frissen diplomázott Nagy Máriát, aki 1963-ban szerezte meg az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen a magyar-pedagógia-pszichológia tanári diplomáját. Ötvenhat évet éltek le együtt harmonikus házasságban.

Mivel Kerekes Imrét a munkája Szegedhez kötötte, ezért Szegedre költöztek egy szolgálati lakásba. Szegeden született meg két leánygyermekük: Anna 1964-ben, Nóra pedig 1969-ben.

Ebben a családban mindig nagy értéke volt a tanulásnak. A tanítás és a gyermeknevelés mellett Kerekes Imréné, Nagy Mária 1968-ban a Szegedi Tudományegyetemen szerezte meg pszichológiai bölcsészdoktori diplomáját. Doktori értekezésének címe: „A tanuló személyiség társadalmi aktivitásának pszichológiai vizsgálata a középiskolai korosztály tanulmányozása alapján”. Tanított Szegeden a József Attila Tudományegyetemen, majd mikor Nyíregyházára költöztek, nyugdíjazásáig a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán pszichológia tantárgyat.

Kerekes Imre doktorrá avatásáról – és doktori értekezéséről – már szölvünk, de a gyermekeik sem maradtak el a szölvők mögött.

A fentiek szerint a családban felhalmozódott tudás mellett is a gyerekekre és az unókákra mindig maradt elegendő idő Kerekes Imrééknél.

Míg a leányok gyerekek voltak, sokat mentek kirándulni országon belül és külföldi utakra. Az országban elsősorban olyan helyszíneket választottak, ahol horgászni is lehetett, vagy termálvizek közelébe, hogy kedvenc hobbijaiknak hódolhassanak. Az évszakok változásait, a természet színéváltozását legszívesebben a család a baktalórántházi erdei kirándulásaikon követték nyomon.

Külföldi útjaik során a kedvencek: Erdély, Lengyelország, Prága, Bulgária (a tengerpart), Görögország, ahol rengeteg élményben részesültek.

Hivatalos külföldi útjairól soha nem tért haza üres kézzel. Valamilyen meglepetés ajándékot mindig hozott feleségének és a gyerekeknek. Alaptermészete szerint romantikus ember volt, ezt elsősorban családi életében mutatta ki, bár könnyen teremtett kapcsolatot az emberekkel is. Családja körében, autóval történt vidéki kirándulásaiknál – a zenét is értően szeretve – a hölgyek énekléseit Ő a dallam füttyülésével kísérte, mert kellemesen és jól tudott füttyülni, de ezt csak a családja tudta róla.

1972-ben Nyíregyházára költöztek (a munkahelyváltás miatt), laktak a Szarvas utcán, majd a Május 1. téren, legutóbb a Jósa András u. 10. sz. alatt. 2002 októberéig, amikor is elköltöztek a Nyírcsaholyban felépült végleges „rezidenciájukba”.

Kikapcsolódásként a sok elfoglaltság mellett a Császárszálláson birtokba vett „hobby” kertben – családjával együtt – kertészkedett. A kertetől csak 2001 augusztusában váltak meg, amikor elköltözni készültek Nyíregyházáról.

Minden szülő egyik fő álma és vágya, hogy gyermekei sikerekben, tudásban legyenek többek, mint ők, a szülők. Ez a Kerekes házaspárnál joggal elmondható, hogy gyermekeik szakmai tudása, sikerei méltóak a szülői büszkeségre.

Idősebb lányuk, Anna – három gyermek édesanyja – 1989-ben végzett el a budapesti Közgazdasági Egyetemet és 1995-ben védte meg a Közgazdasági doktori fokozatot.

Kisebbik lányuk, Nóra – két gyermek édesanyja – 1988 óta kutató diák volt a szegedi Biológiai Kutatóközpontban. Egy évig – 1991/92 tanévben – a glasgow-i Tudományegyetemen tanult biokémiát, és amikor visszajött Szegedre még végzős egyetemistaként, állást kapott, mint angol nyelvű biológiatanár a szegedi kétnyelvű Deák gimnáziumban, és – mint tanársegéd – a Szentgyörgyi Albert Orvostudományi Egyetemen. 1993-ban végzett a szegedi József Attila Tudományegyetemen biológia-kémia tanári szakon. Doktori címét 2001-ben kapta meg a Karolinska Intézetnél

neurobiológiából, 2014-ben docensi fokozatot szerzett experimentális törvényszéki pszichiátriából a göteborgi Egyetemen, majd 2018-tól az orvostudományok pszichiátria professzora Svédországban.

Dr. Kerekes Imre – nyugdíjazása után – amikor már csak vállalkozásában végzett mérnöki munkát, és vezette a megyei Mérnöki Kamarát elnökként, visszavágyott a szülőföldjére Szatmárba. Mátészalkán (a szülőhelyén) már nem talált megfelelő telket, így a szomszéd községben, Nyírcsaholyban vásárolt az 1990-es évek végén földterületet, ahol nemcsak lakóházat építtetett családjá részére, hanem a lakóterülete szomszédságában egy jókora erdőt telepített, amit – a mesébe illő – „Négyszögletű kerek erdő, pihenőpark, és biológiai tanösvény” névre keresztelt el, bemutatva ott az Ecsedi-láp élővilágát: flóráját és faunáját. Tette mindezt azért, hogy hazahazatérő gyermekei, unokái, valamint a környék ifjúsága részére kulturált játszótér legyen. A tanösvény fenntartásában – társulásként – bevont tag volt: Nyírcsaholy Önkormányzata, Nyírcsaholy Általános Iskolája, a mátészalkai Főnix park lovasiskola, az Ecsedi-láp–Kraszna-balparti Vízgazdálkodási Társulat Mátészalka és a hajdúszoboszlói SZÜVIKO BT. (2007. május 12-én a Kelet-Magyarország napilap tudósítást is ad az iskolai tanulók látogatásáról a „Négyszögletű kerekerdőben”, haza látogató unokái pedig a környékbeli gyerekekkel rendszeres játszótérnek tekintették azt.)

2002 októberében – a családi házuk lakhatóvá vált – elköltöztek Nyíregyházáról Nyírcsaholyba, a Zalka Máté utca 10. sz. alatti házukba. Innen folytatta mind a mérnöki munkát, mind a Mérnöki Kamara elnöki munkáit, fenntartva a „K” Építőipari Tanácsadó és Szolgáltató BT vállalkozását.

Már az első hónapban – október 25-én – nyírcsaholyi Művelődési Háznak ajándékozták feleségével együtt a könyvtáruk jelentősebb részét: mintegy 1300 kötet könyvet, 10 db magyar művészekről származó grafikát és festményt, lemezgyűjteményt, ami tartalmazott 120 db nagylemezt, 7 lemezalbumot, 20 db kislemezt és egy Sony lemezjátszót.

Mi sem mutatja jobban gyermekszeretetét és a kulturált játékra nevelés igényét, hogy a „K” BT keretén belül megtervezi, létrehozza és legyártja a „K+G Játékcsaládot”: ez egy fából készített, logikai készségfejlesztő játékcsalád gyerekek részére annak érdekében, hogy a gyerekek megszokjanak a fajtátekokhoz. A játékcsalád tagjai – fantázia nevük alapján: „G” kristály; JENGA; Ördöglakat; Hoffman kocka; Rabkereszt; SOMA kocka; Angulár (derékszög); Varázskocka fedőnévvel. A KERMI 2004/000047-4 CE szám alatt a játékok megfelelőségét tanúsítja.

A „K” BT a játékokat kereskedelmi forgalomban is terjeszthetőnek gondolta, de kellő marketing hiányában elsősorban csak az iskoláknak, óvodáknak, vagy gyermekkel rendelkező ismerősöknek ajándékozta el dr. Kerekes Imre a legyártott játékok nagy részét.

Könyvünk egy sikeres életutat mutat be, amivel emléket állít a vármegyénk mérnöki kamarája megalapítójának. Mint munkát irányító vezetőnek és vállalatot is vezető igazgatónak ezekért a sikerekért keményen meg kellett dolgoznia, néha küzdenie. A konfliktusokat is vállalnia kellett, viták és ellenszél közepette születtek meg azok az eredmények, amelyeket, mint mérnök, és mint ember elért. Amikor fel kellett emelni a hangját mindig ez a József Attila-mondat járt az eszében: „érted haragszom, nem ellened!” Olyan kritikus időszakokat élt meg az építőipar és az ország történetében, amikor a kedvezőtlen döntéseket is meg kellett hozni a „kevésbé rossz” érdekében.

Még volt egy utolsó vágya-terve: a gyerekkori élményei a tunyogmatolcsi Szamos-híd 1944. évi felrobbantás utáni helyreállítása – melyet édesapja mérnökként vezetett – emlékére egy emlékművet szeretett volna létrehozni, melynek szervezésébe bevont bennünket – e könyv két szerzőjét – is. Már az elképzelése, a helye is meg volt az emlékműnek, tárgyaltunk Bíró Lajos mátészalkai szobrászművésszel, aki pozitívan állt az elképzeléshez, a MÁV Vezérigazgatósággal is tárgyalva, szóban előzetesen engedélyt is adtak, azzal a feltétellel, hogy amikor végleges terv elkészül az emlékműre és annak helyére, úgy írásban ismételjük meg az engedélykérést.

A terv azon siklott ki, hogy a Tunyogmatolcsi Önkormányzat vezetése egyrészt nem igazán találta „vendégcsalogatónak” a tervet, másrészt nem tudott anyagiakkal segíteni az emlékművet megközelítő gyalogút kiépítésében. Így aztán ez a terve-vágya teljesületlen maradt. A hídhoz kapcsolódó emléket egy életem át őrizte – dolgozószobájának falán – egy 1945-ös, az ideiglenes híd próbaterhelését megörökítő fényképen, és az 1960-as évi végleges helyreállítást bemutató festményen.

Kerekes Imre soha nem volt magánemberként hivalkodó, harsány, inkább segítőkészségével, visszafogottságával tűnt ki az emberek közül.

Elmenetele is – a megszokott szerénységéhez méltóan – csendes volt, **2019. július 30-án** elköltözött a halhatatlanok világába – a nyírcsaholyi otthonában hunyt el.

Végakarátának megfelelően elhamvasztott földi maradványait felesége őrzi azzal, ha mindketten eltávoznak, hamvaikat lányuk, dr. Kerekes Nóra helyezze örök nyugalomba a Holt-Szamos és az élő Szamos találkozásánál lévő gátör háznál.

ELISMERÉSEK, KITÜNTETÉSEK

Dr. Kerekes Imre okleveles építőmérnök, okleveles építési gazdasági mérnök, okleveles útépitési és közúti forgalomtechnikai szakmérnök gazdag építőipari kivitelezői tevékenysége során munkája elismerésül mind a szakma irányítóitól, mind pedig társadalmi tevékenysége okán az arra hivatott szervektől – mérnöki és vezetői munkájával kiérdemelve – több kitüntetésben, elismerésben részesült.

Ezek felsorolására az alábbiakban teszünk kísérletet:

- Árvízvédelmi emlékérem (1965)
- Kiváló újító arany fokozat (1969)
- Kiváló munkáért (miniszteri) (1978; 1985)
- Élelmiszeripar Kiváló dolgozója (1976)
- Munkaéremrend ezüst fokozat (1979)
- Közbiztonsági érem (1980)
- Honvédelmi érdemérem (1982)
- Ifjúságért érdemérem (1982)
- Építéstudományi Egyesület érdemérem (1985)
- KEMÉV nívódíj (1985)
- Betonút Rt. nívódíj (1997)
- „KE-VÍZ 21 Szakembere 1999.” cím gyémánt fokozat (1999)
- Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Közgyűlés emlékérmé (2001)
- Magyar Mérnöki Kamara Zielinski Szilárd életmű díj (2003)
- „Aranydiplomáját” 2011-ben vette át a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen.
- Megyei Építéstudományi Egyesület Kabay János-díj (2012)

A fent felsorolt kitüntetésekéből és a közölt évszámokból jól nyomon követhető, hogy szakmai tevékenysége és emberi magatartása jelentős nyomot hagyott környezetében, példát tudott mutatni mind az ifjú szakembereknek, mind a szakmának volt tartalmas mondanivalója.

Csak érdekességként említjük meg, hogy mérnöki, szakmai és kamarai teljesítményéről a Kelet-Magyarország, Szabolcs–Szatmár–Bereg megye független napilapja 1977-2010-es évek között több mint harminc alkalommal tájékoztatta a nevéhez fűződő eseményekről a megye olvasóit, és mindig pozitív kicsengésű tudósításokkal.

UTÓSZÓ

E könyv megírására két nyugdíjas vasutas vállalkozott, építőmérnöki, illetve felsőfokú vasúti és könyvtárosi végzettséggel. Megtiszteltetés volt, hogy ezzel a munkával a család – a Szabolcs–Szatmár–Bereg Vármegyei Mérnöki Kamara ajánlásával – bennünket bízott meg.

Az utóbbi 25-30 évben közvetlen kapcsolatban voltunk dr. Kerekes Imrével, nemcsak kortársai vagyunk, hanem kapcsolatunkat szinte barátinak tekintette, és ezt mi nagy tisztelettel fogadtuk el. Szabó Menyhért már régebben foglalkozott a Kerekes család őseivel és azok tunyogmatolcsi kapcsolatával, Képes Gáborral pedig egyrészt a Mérnöki Kamarában tartották a kapcsolatot, másrészt sokat tettek azért, hogy a mátészalkai születésű dr. Zielinski Szilárd mérnöknek méltó emléket állítsanak, és megismertessék a város lakóit az első mérnökdoktor Zielinski nevével, munkásságával.

Az Ő javaslatára bízták meg a Mérnöki Kamara Történeti Bizottság Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei referensének, aminek egyik küldetése volt a nagy jelentőségű mérnökök emlékének feltárása és ápolása.

Sokszor tettük meg az utat gépkocsival: Nyíregyháza–Mátészalka között – 2002 év után –, amikor már Nyírcsaholyban lakott, és ezek az utak igazán alkalmasak voltak a tartalmas beszélgetésekre. Így történt ez a Mátészalka és Tunyogmatolcs közötti utazások alkalmával is. Közvetlen, nyílt és egyenes ember volt, aki a véleményét sem rejtette véka alá, sok műszaki problémát tudtunk megtárgyalni útközben, de a családról is sokat és nagy szeretettel beszélt.

Szerencsére még sokan vagyunk, akik kortársának mondhatjuk magunkat, a megye mérnöktársadalma jól ismerte és szeretettel, tisztelettel gondol vissza arra, aki alapító elnöke volt a megyében a Mérnök Kamara egyesületének, majd – amikor a törvény megengedte – a megyei Mérnöki Kamarának, mint köztestületnek.

Halálhírét először – az online médiatérben, – Képes Gábor tette közzé, értesítve a mérnöktársadalmat a szomorú hírről.

Ez alapján több hírportál és testület búcsúztatta el az érdemeinek felsorolása mellett, nevezetesen:

- Hírlevélben a SZSZBM Mérnöki Kamara nekrológgal búcsúzott alapító elnökétől.

- A Magyar Mérnöki Kamara a Mérnök Újság Búcsúzunk rovatában közölte nekrológját, melyet Bezzeg János a SZSZB Megyei Mérnöki Kamara Elnöke állított össze.
- A szon.hu Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei hírportál közölte a halálhírt.
- A Hidrológiai Közlöny ad hírt elmeneteléről.
- Az Épületszigetelők, Tetőfedők, Bádgosok és Ácsok Magyarországi Szövetsége vesz búcsút örökös és tiszteletbeli tagjától.

Dr. Kerekes Imre életével és munkásságával kapcsolatos írásos hagyatékát leánya, Nóra a nyíregyházi Jósa András Múzeumban helyezte el, ahol minden érdeklődő számára kutatható.

A Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Mérnöki Kamara elnöksége az alapító elnökének tisztelegve, arra méltóan emlékezve 2022. november 21-én megtartott elnökségi ülésén „Dr. Kerekes Imre díjat” alapított és azt a 2023. májusi taggyűlés az Alapszabály módosításában is megerősítette, az alábbiak szerint:

„Dr. Kerekes Imre díj: A Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Mérnöki Kamara alapító elnöke tiszteletére és emlékére adományozza. A kitüntetést azok kapják, akik a vármegyei kamara elismertetése, eredményes működése érdekében tartósan kiemelkedő, önzetlen tevékenységet fejtettek ki.”

A díjat Balogh Géza nyíregyházi szobrászművész készítette és 2023. május 25-én adták át első alkalommal. Az külön megtisztelő, hogy a díjat első alkalommal e könyv egyik szerzője: Képes Gábor okleveles építőmérnök, a Mérnöki Kamara tagja kapta meg.

A kutatáskor sok anyagot gyűjtöttünk. Mivel a könyvben ennek csak egy kisebb része szerepel, ezért Szabó Menyhért „KEREKES IMRE OLVASÓ-KÖNYV” címmel **650 lapos**, korabeli dokumentum összeállítást készített. **A többnyire** Kerekes Imre és házastársa családfájának részleteit, és az általuk írt, a róluk szóló irodalom információit tartalmazó gyűjteményt dr. Kerekes Imre leányának, Dr. Kerekes Nórának ajándékoztuk.

Kedves Olvasóink!

Tisztelettel megköszönjük, hogy – a könyv olvasása közben – társunkká szegődött egy gazdag életúttal rendelkező építőmérnök életének és munkásságának megismeréséhez!

A szerzők.

1. SZ. FÜGGELÉK

Kerekes Imre családfája

Felmenők	APAI ÁG				ANYAI ÁG			
FELMENŐK	Bodatz Pál és Varga Erzsébet Bőszény Mihály és... Kerekes Sámuel és... Kiss György és Debreczeni Erzsébet Csete János és Kiss Anna				Báthy János és...			
ELŐDÖK	Bodatz János és Bőszény Sára Bagdi István és... Szilágyi István és Divíki Mária Szabó János és Szakáts Erzsébet Lacka János és Váczi Erzsébet Kerekes Mihály és Kis Sára Tóth János és Szőlősi Katalin Csete Szabó Gergely és...				Báthy Péter és...			
ÖSSZÜLÖK	Kerekes Pál és Bodatz Erzsébet Hajdú István és Molnár Zsuzsanna Nemes Bálint és Bagdi Judit Szilágyi János és Szabó Erzsébet Lacka Ferenc és Kerekes Zsuzsanna Tóth Mihály és Csete Erzsébet				Rápoly István és Gaál Erzsébet Barta Mihály és Gáspár Erzsébet Báthy Sámuel és Ónodi Mária			
SZÉPSZÜLÖK	Kerekes Sándor és Hajdú Erzsébet Csontos Imre és Víg Zsuzsanna Nemes Ferenc és Szilágyi Sára Zsugovics Demeter és Popovics Anna Laczká Ferenc és Tóth Erzsébet				Vásárhelyi Károly és Vásárhelyi Julianna Rápoly Ferenc és Barta Julianna Báthy Sámuel és Salánki Ágnes Szombathy... és Sipos Ágnes			
ÜKSZÜLÖK	Kerekes Imre és Csontos Zsuzsanna Nemes Ferenc és Zsugovics Katalin Krisár... és... Nagy Dániel és Laczká Rozália				Veress István és Oravecz Viktória Vásárhelyi János és Rápolyi Julianna Báthy Sámuel és Tiboldi Julianna Szoboszlai István és Nagyszegi Julianna			
DÉDSZÜLÖK	Kerekes Gyula	Nemes Vilma	Krisár Miklós	Nagy Rozália	Veress Gyula	Vásárhelyi Jolán	Báthy Sándor	Szoboszlai Borbála
NAGYSZÜLÖK	Kerekes Gyula		Krisár Mária		Veress István		Báthy Julianna	
SZÜLÖK	Kerekes Imre				Veress Jolán			
Ifjabb Kerekes Imre								

2. SZ. FÜGGELÉK

Építési-kivitelezési munkák, melyben Kerekes Imre közvetlenül, vagy közvetve részt vett. (Kronológiai sorrendben, építmény fajtánként)

Közüintézmények:

• Nyíregyháza KEMÉV székház	1972.
• Nyíregyháza Sóstói úti Megyei Kórház	1976.
• Huszt (Szovjetunió) Városi Kórház	1977.
• Ivano-Frankovszk (Szovjetunió) Városi Kórház	1977-1978
• Ivano-Frankovszk lakótelepi óvoda, bölcsőde	1977-1978
• Nyíregyháza 1. sz. Gyakorló Iskola	1979-1980
• Nyíregyháza Mezőgazdasági Főiskola oktatási épület	1980-1981
• Debrecen MÁV állomás irányítói épület	1980-1981
• Nyíregyháza Bessenyei György Főiskola futócsarnok	1982
• Debrecen Posta Igazgatóság oktatási épület	1983-1964
• Rakamaz Általános Iskola	1983-1984
• Tiszavasvári Tanácsháza	1987-1988
• Nyíregyháza Állami Biztosító Rt. székháza	1987-1988
• Hajdúnánás városközpont rehabilitáció (műszaki ellenőrzése)	2005-2006

Lakások:

• Nyíregyháza minigarzon I. ütem	1975-1976
• Záhony MÁV-telep lakóházak	1975-1983
• Tiszavasvári Alkaloida gyár szolgálati lakások	1976-1985
• Ivano-Frankovszk (Szovjetunió) „Gáz” lakótelep	1977-1978
• Huszt (Szovjetunió) „Gáz” lakótelep	1977-1978
• Nyíregyháza minigarzon II. ütem	1982-1983
• Nyíregyháza Ságvári lakótelep lakóépületek	1983
• Tiszavasvári tanácsi bérlakások	1982-1985
• Fehérgyarmat tanácsi bérlakások	1984-1985
• Nyíregyháza „Örökösöld” lakótelepi lakások	1987-1989
• Árvízkarok helyreállításának műszaki ellenőrzése	2001-2002

Fűtőművek:

• Nyíregyháza TITÁSZ Erőmű bővítések	1973-1982
• Nyíregyháza MÁV pu. és Pft. kazántelep építés	1975-1977
• Mátészalka városi fűtőmű komplett megépítése	1976-1978
• Záhony városi fűtőmű építése	1977-1980
• Huszt (Szovjetunió) városi fűtőmű kiépítése	1977-1978

Különleges építmények:

• Tömörkény halastó (500 ha)	1964-1965
• Öntözőtelepek (Makó, Szarvas, Fábiansebestyén, Hódmezővásárhely, Szentes) kiépítése	1964-1965
• Víztorony Szeged Tarján-telepen	1968-1969
• Szekrényalapozás Szeged Tarján-telepen	1969-1970
• MÁV vasút-közüti aluljáró Fényeslitkén	1975
• Huszt (Szovjetunió) gázvezeték kompresszor állomás műtárgyai	1977-1978
• Hajdúsági Iparművek gumiburkolású ipari szennyvíztároló	1984
• Szamos-Kraszna-közi árapasztó tároló	2010-2014

Ipari épületek, üzemek:

• Szeged „Házgyár” alapozási munkái	1965-1970
• Szentes Kontakta gyár alapozási munkái	1968
• Szentes Téglagyár alagútkemence építése	1969
• Nyíregyháza KEMÉV ipartelep kiépítése	1970-1983
• Tiszavasvári Alkaloida Gyár kutatóbázis	1972-1983
• Fényeslitke MÁV kocsijavító üzem építése	1972-1973
• Nyíregyháza Tejporgyár és Tejüzem építése	1973-1974
• Mátészalka MOM gyár építése	1973-1975
• Záhony MÁV „500-as” átrakó kiépítése	1975-1976
• Nyíregyháza MÁV Pft. és mozdonyjavító bázis kiépítése	1975-1978
• Mátészalka Tejporgyár Tejüzem kiépítése	1976-1978
• Huszt (Szovjetunió) „Orenburg” gázvezeték kompresszorállomás	1976-1978
• Nyíregyháza TAURUS Mezőgazdasági Abroncsgyár	1976-1980
• Tuzsér ERDÉRT fafeldolgozó telep kiépítése	1978-1981
• Vásárosnamény ERDÉRT farostlemezgyár kiépítése	1980-1982
• Debrecen Tejüzem kiépítése	1980-1982

• Budapest Kiskőrösi úti járműtelep	1980-1982
• Debrecen MÁV Járműjavító üzemi épülete	1980-1983
• Záhony MÁV mozdonyszín és javítótelep épületei	1982
• Nyíregyháza Kenyérgyár	1982
• Záhony Tengelyátszerelő csarnok	1982-1983
• Debrecen Posta Igazgatóság gépjármű telep	1983-1984
• Budapest TAURUS acél abroncsgyár üzemi épület	1985
• Debrecen BIOGÁL Fermentáló üzem építése	1988

Vasútépítések:

• Dunaújváros Vasmű iparvágány hálózat építés	1961
• GAGARIN Hőerőmű Nagyút vasútállomás vágányépítés	1963
• Hódmezővásárhely Fajanszgyár iparvágány építés	1966
• Nyíregyháza MÁV Pft. és fűtőházi javító vágány építés	1975-1977
• Fényeslitke MÁV Északi rendező pályaudvar	1976-1980
• Eperjeske MÁV darus átrakó pályaudvar	1978-1982
• Záhony MÁV vegyi anyag átfejtő vágányok	1978-1979
• Debrecen Fatelep átrakó állomás vágányépítés	1980-1985
• Debrecen személykocsi tároló és mosóvágány építés	1983

Útépítések:

• 5 sz. főközlekedési útszélesítés, aszfaltozás	1971-1972
• Szeged belvárosi utak aszfaltozása	1971-1972
• Nyíregyháza Jósaváros lakótelepi utak kiépítése	1973-1980
• Záhony–Fényeslitke–Eperjeske–Mándok MÁV üzemi utak építése	1973-1985
• 47 sz. főközlekedési út Zsáka–Furta közötti szakasz átépítése	1994
• 44 sz. főközlekedési út szélesítése Gyula–Békéscsaba között	1995-1996
• 42 sz. főközlekedési út átépítése Berettyóújfalú–Ártánd között	1997
• M3-as autópálya Nyíregyháza–Polgár közötti szakasz (vállalkozóként)	2003-2005

Közművek:

- Szeged Tarján-telep víz-, szennyvíz alapközmű kiépítése 1966-1967
- Szeged nyugati ipari körzet csatornázása 1968-1969
- Nyíregyháza víz-, szennyvíz-, gáz-, hőtvvezeték alaphálózat kiépítése 1972-1985
- Nyíregyháza I. – II. szennyvíztelep kiépítése 1973-1984
- Nyírtelek-Belegrád vízműtelep kiépítése 1974-1976
- Mátészalka víz-, szennyvíz-, gáz-, hőtvvezeték alaphálózat építése 1974-1985
- Mátészalka szennyvíztelep kiépítése 1982
- Tiszavasvári Alkaloida vegyészeti gyár szennyvíztelep kiépítése 1983-1984
- Földes szennyvíztelep kiépítése 1985
- Hajdúszoboszló nagy középnyomású gázvezeték kiépítése 1987
- Tiszadada szennyvíztisztító telep és vezetékei 1987
- Cegléd szennyvíztelep kiépítése 1987
- Ibrány és térsége gázvezeték hálózat kiépítése 1992-1993
- Gyula határállomás közműépítés 1996-1997

„KE-VÍZ 21” Építőipari Rt-nél végzett magas- és mélyépítmenyi munkák (nyugdíj után):

- Tiszaeszlári Általános Iskola 1998-1999
- Tarpa-Baksa tanyai Szociális Otthon 1998-2000
- Tisza jobb parti töltés fejlesztése Tarpa térségében 1999-2000
- Tisza bal parti töltés fejlesztése Kisar térségében 1999-2000
- Nyíregyháza Móricz Zsigmond színház felújítása 2000-2001
- Nyíregyháza MÁV állomás átépítése 2000-2002
- 4 sz. főközlekedési út felújítása (Szabolcs megyei szakasz) 2004
- Záhony MÁV állomás felújítása 2005
- 49 sz. főközlekedési úton Vájás-csatorna teknőhid átépítés 2006-2007
- Szamos–Kraszna-közi árapasztó építése 2012-2014

3. SZ. FÜGGELÉK

Kerekes Imre életének és munkahelyeinek kronológiája

- 1938. február 23-án született Mátészalkán (Szatmár megye)
- 1941-ben id. Kerekes Imrét áthelyezik Szatmárnémetibe
- 1944-ben – a háborús front elől – a család visszaköltözik Mátészalkára
- 1944-1952 Elemi, ill. általános iskolás Tunyogmatolcson, Mátészalkán és Budapesten
- 1948-ban elköltözik a család Budapestre
- 1956 júniusában érettségi vizsgát tett Budapesten a Cukor utcai Gyakorló Általános iskola és Gimnáziumban
- 1961. június 20-án megszerezte „Mérnöki” oklevelét az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Mérnöki Karán, Budapesten
- 1961. június 30-án elhelyezkedik a KPM Vasútépítő Vállalatnál művezetőként
- 1963. július 1-jétől elkezdi munkáját Szegeden az ATIVIZIG-nál építési csoportvezetői beosztásban (korábbi munkahelye megszűnése miatt)
- 1963. augusztus 10-én megnősül, feleségül veszi Nagy Mária magyar-pedagógia-pszichológia szakos tanárt Budapesten
- 1964. megszületik első gyermekük: Anna nevű leányuk Szegeden
- 1966. szeptember 16-án munkahelyet vált Szegeden elhelyezkedik a DÉLÉP-nél (teljes neve: Dél-magyarországi Magas- és Mélyépítő Vállalat) mélyépítési főüzemvezetői munkakörben
- 1969. június 11-én a Budapesti Műszaki Egyetemen Építési Gazdasági Mérnöki oklevelet szerez
- 1969. szeptember 13-án megszületik második gyermekük: Nóra leányuk Szegeden
- 1970. július 16-ától az Aszfalt Útépítő Vállalat építésvezetője Szegeden
- 1972. november 15-én elvállalja a meghívást Nyíregyházára a KE-MÉV-hez műszaki igazgatóhelyettesi beosztásra
- 1972 novemberében elköltözik a család Nyíregyházára (első lakásuk a Szarvas utcában van, később a Május 1. téren, és végül a Jósa András utca 10. sz. alatt Nyíregyházán)

- 1974. április 30-án Útépítési és Forgalomtechnikai Szakmérnöki diplomát szerez a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán
- 1976. október 1-jétől kinevezik a KEMÉV igazgatójává
- 1982. szeptembertől – másodállásban – docensként a debreceni Ybl Miklós Műszaki Főiskolán tanár, az „Építőanyagok” tantárgyat adja elő, és vezeti a „Laboratóriumi minőségvizsgáló gyakorlatot”
- 1984. júliusban megírja „Doktori értekezését”
- 1985. május 17-én DOKTORRÁ avatják
- 1985 novemberében – saját kérésére – megszűnik a munkaviszonya a KEMÉV-nél
- 1985. december 2-án elhelyezkedik a KPM Közúti Igazgatóságon, területi főmérnök helyettesként Nyíregyházán
- 1986. november 15-én munkahelyet vált, a KEVIÉP műszaki igazgatóhelyettesi beosztást vállalja el Debrecenben. Teljes név: Kelet-Magyarországi Vízügyi Építő Vállalat)
- 1988. március 1-jén a MÁV Igazgatóságnál (Debrecen) főmunkatársként helyezkedik el
- 1988. szeptember 16-án visszatér Nyíregyházára a SZÁÉV (teljes neve: Szabolcs megyei Állami Építőipari Vállalat) fejlesztési iroda vezetőjének. (A vállalat 1989. augusztusban átalakul, majd 1990-ben meg is szűnik.)
- 1989. november 15-én megalakítják a Megyei Mérnöki Kamara egyesületet és Dr. Kerekes Imrét választják meg az egyesület elnökének
- 1990-ben, még a SZÁÉV megszűnése előtt megalakítják a Mérnök-Mester-Menedzser Kft-t, melynek ügyvezető igazgatója lesz
- 1991-ben megalakítja a „K” Építőipari Tanácsadó és Szolgáltató BT-t (Nyíregyháza, majd Nyírcsaholy székhellyel). A BT-t 2019-ig fent tartja
- 1992-ben elvállalja egy évre a Nyíregyházi Ingatlankezelő Vállalat igazgatói munkáját
- 1992. július 9-én lemond a főiskolai tanításról, oktatói munkája július 31-ével megszűnik
- 1994. január 1-jétől elvállalja a Betonútépítő Nemzetközi Építőipari Rt. Tiszántúli főépítés-vezetőségén, – Debrecenben – a főépítésvezetői beosztást, melyet 1998-ban történő nyugdíjazásáig végez. (Nyugdíjazása után – vállalkozóként – még részt vesz az M3-as autópálya építkezésében)
- 1996. november 19-én megalakul a Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei Mérnöki Kamara, melynek elnökévé dr. Kerekes Imrét választották

- 1998-as nyugdíjazása után a „K” BT keretén belül, – mint vállalkozó – végez mérnöki munkát, fő területe: a KE-VÍZ 21 Zrt. által felkért munkák vezetése, minőségi ellenőrzése, de a Betonútépítő Rt-nél is végez mérnöki munkát
- 1990-es évek végén földterületet vásárol Nyírcsaholyban, hogy szülőhelyéhez közeli helyen töltsse el utolsó évtizedeit
- 2002 októberében – elkészült az épített lakóhelye – Nyíregyházáról Nyírcsaholyba költöznek
- 2002. december 7-én – második elnöki ciklusának végén – megszűnik kamarai elnöki megbízása, és nem indul a következő ciklus megbízásáért.
- 2004-ben létrehozza és legyártja a „K+G Játéksaládot”
- 2007-ben létrehozza a „Négyszögletű kerek erdő és tanösvényt” Nyírcsaholyban
- 2019. július 30-án, életének 82. évében elhunyt

4. SZ. FÜGGELÉK

Képek jegyzéke és forrásai

1. Dr. Kerekes Imre szülei: (a Kerekes család tulajdona)
2. ifjabb Kerekes Imre gyermekkorában (a család tulajdonában)
3. Az érettségi idején, 1956-ban
4. Apáczai Csere János Általános Iskola és Gimnázium (részlet a Google fotóról)
5. Kitüntető oklevél a kitűnő gimnáziumi eredményről. (a nyíregyházi Jósa András Múzeum gyűjteményéből)
6. „Jövő Mérnöke” 1962. év júniusi szám felirati címlapja és az I. díjat nyert vers
7. „Mérnöki” oklevél 1961. (a nyíregyházi Jósa András Múzeum gyűjteményéből)
8. „Építési gazdasági mérnöki” oklevél 1969. (a nyíregyházi Jósa András Múzeum gyűjteményéből)
9. „Útépítési és közúti forgalomtechnika szakmérnöki” oklevél 1974. (a nyíregyházi Jósa András Múzeum gyűjteményéből)
10. Házasságkötési kép az Anyakönyvvezetői Hivatalban (a család tulajdonában)
11. Házassági anyakönyv aláírása (a család tulajdonában)
12. A Nyíregyházi Móricz Zsigmond Színház épülete 1. (Google foto)
13. A Nyíregyházi Móricz Zsigmond Színház épülete 2. (Google foto)
14. Kitüntető elismerés a Nyíregyházi színház felújításáért (a nyíregyházi Jósa András Múzeum gyűjteményéből)
15. „Helyreállítási és újjáépítési emlékérem” emléklapja. (a nyíregyházi Jósa András Múzeum gyűjteményéből)
16. Nyíregyháza MÁV állomás vágányok felőli oldalon (Fotó: Havicza Gábor)
17. Nyíregyháza MÁV állomás a város felől (Nyíregyháza.hu)
18. Szamos–Kraszna-közi árapasztó térképe (KE-VÍZ Zrt. honlapjáról)
19. Szamos–Kraszna-közi árapasztó műtárgy részlete 1. (KE-VÍZ Zrt. honlapjáról)
20. Szamos–Kraszna-közi árapasztó műtárgy részlete 2. (KE-VÍZ Zrt. honlapjáról)
21. Munka közben Tunyogmatolcsnál (a család tulajdonában)
22. „Négyszögletű kerek erdő...” ismertető előlapja (a Kerekes család tulajdona)
23. „K+G Játékcsalád” logikai játék néhány darabja (a Kerekes család tulajdona)
24. A Zielinski-díj átvétele 2003-ban (Mérnök Újság honlapja)
25. „Dr. Kerekes Imre díj” (Fotó: Váradi Tamás)

5. SZ. FÜGGELÉK

Képmellékletek

1. sz. Dr Kerekes Imre szülei: Veress Jolán és Kerekes Imre

2. sz. A gyermek Kerekes Imre

3. sz. Érettségi előtt, 1956

4. sz. Budapest, Apáczai Csere János Általános Iskola és Gimnázium

"AZ IFJÚSÁG FELADATAIT
EGYETLEN SZÓVAL LEHETNE KIFEJEZNI:
A FELADAT-TANULNI."

LENIN

KEREKES IMRE

TANULMÁNYAIT A BPESTI CUKOR-UTCAI
GYAKORLÓ ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUMBAN

KITŰNŐ EREDMÉNNYEL VÉGEZTE EL
KIVÁLÓ TANULMÁNYELEMENETELE
ÉS PÉLDAMUTATÓ MAGATARTÁSA
ELISMERÉSEKÉPEN A

»KITŰNŐ TANULÓ«

ÉRDEMÉREM VISELÉSÉRE JOGOSULT.
BUDAPEST, 1956. JUNIUS

OKTATÁSÜGYI MINISZTER

"Lenin Ifjúság Feladatai"

5. sz. Középiskolai érdemérem oklevele

2. o.

KEREKES IMRE:

ÁLMOK

Veritékszagú testek
Hevernek
A meleg vermeknek
Beillő barakkzobákban.
Mint óriás, fekete
Éjjeli lepke
Lebbenti szárnyát az ablak.
Benéz rajta a fáradt
Fényű, fakó telihold,
S meglesi álmukat.
Hallgat.
Hallja az el nem mondott szavakat,
Mit kedvesének suttog a sarokban
Az egyik.
(Két hete nem járt otthon.
S ha hozzá haza is megy
Rövid az egy nap,
S hosszú az út.
Hát minden éjjel hazafut
S ott éli álmait.
Átölelve tartja az éjszakát,
Nézi szerelmének szelíd szemét,
Mely kéken tekint rá vissza,
Mikor megvirrad...)
Amaz, minden pillanatban
Beteg fia fölé hajlik.
Míg
Körülötte sűrűsödik a
Feszülten csendes éjszaka!
Levél nem jött, se tegnap, se ma...
Ehhez, a munka jár álmába
Vissza.
Evek óta nincs senkije,
Nincs gondja se.
Most is, mint minden éjszaka:
Meleg marka
Lapátnyelet dajkál,
Míg mellette
Csattanva torlódnak össze
A fékező vonat súlyos vagonjai.
Ujjai
Vibrálva simítják konok homlokát,
Ráncai közt izzadság pereg,
Mert „odafent erősen sütenek”.
Teste a talicska szarvainak feszül,
Örökké füstöl, ébren s álmában.
Füstje lassan száll, mint
A múlt éjszaka.

6. sz. Jövő mérnöke címlap a díjnyertes verssel

7. sz. Mérnöki diploma

Szám: 40/1969

Oklevél

Ezt az oklevelet **KEREKES IMRE** számára állítottuk ki,
aki az 1938. évi február hó 23. napján
Mátészalka városban (községben)
Szabolcs megyében Nagyot országban
született, és az 1965/66. tanévtől az 1966/67. tanévig az
ÉPÍTŐMÉRNÖKI KÖZLEKEDÉSI MŰSZAKI EGYESÍM
KÖZLEKEDÉSI SZENNYMÉRNÖKI KARÁN a
GAZDASÁGI MÉRNÖKI SZAKON

tanulmányi kötelezettségeinek eleget tett.
Diplomatervével közepes /3/ minősítéssel védte meg.
Az Állami Vizsgabizottság 1969. évi
június hó 11. i határozata alapján
nevezett oklevél **építési gazdasági**
mérnöknek

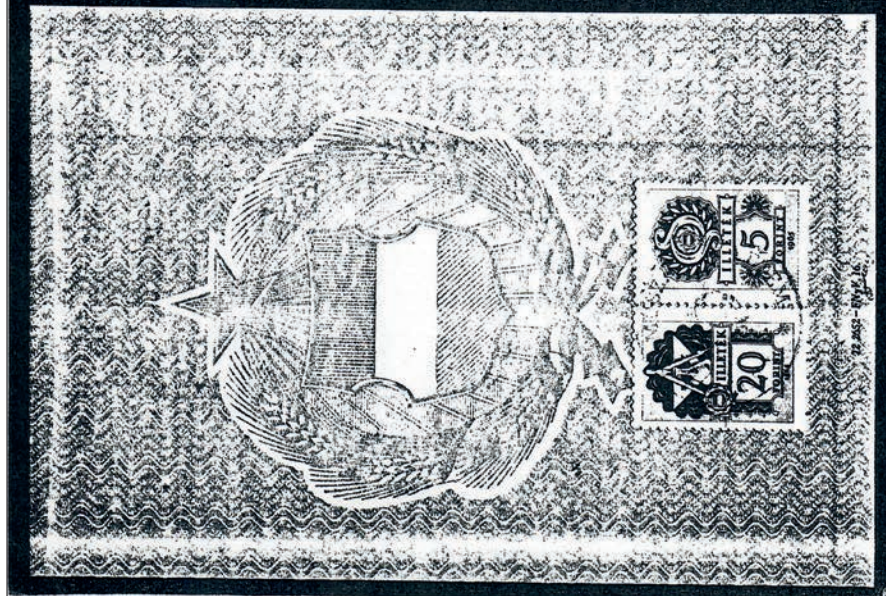
nyilvánítottuk.

Oklevélének minősítését közepes /3/
Kelt Budapest, 1969. június hó 11. n.

S. Laczkó
Áll. Tug. Biz. elnöke
oklevél (dátum, igazgató)

A. T. L. 125/a. F. SZ. - Nyomtat. V.

8. sz. Építési gazdasági mérnöki diploma 1969.

9. sz. Szakmérnöki diploma 1974.

Szám: 2769.

SZAKMÉRNÖKI OKLEVÉL

Ezt az oklevelet **Imre Kerekes** számára állítottuk ki,
aki az 1938. február hó 23. napján
Ménfőcsanak városban (községben)
Szabolcs megyében Magyar országban
született, az Építőipari és Készletkezelő Műszaki
Főiskola által 1961. év június hó 20. napján
1971/1961. szám alatt kiállított
mérnöki oklevele alapján az
1972. és 1973. tanévben a
Építési és Készletkezelő Műszaki szakmérnöki
oktatásban részt vett és tanulmányi kötelezettségének
elegendő tette.

Allamuzsaga eredménye: **jóles**
Az Állami Vizsgabizottságnak 1974. év
április hó 30.-i határozata alapján neve-
zetet a 2043/1960. (VI. 22.) Korm. sz. határozata
alapján okleveles
Építési és Készletkezelő Műszaki
szakmérnöknek nyilvánítottuk.

Budapest 1974. év április hó 30. -n.

de Neményi
az Áll. Vég. Hiv. élénél
rektor

10. sz. Házasság kötés Budapesten (1963.)

11. sz. Házassági anyakönyv aláírása (1963.)

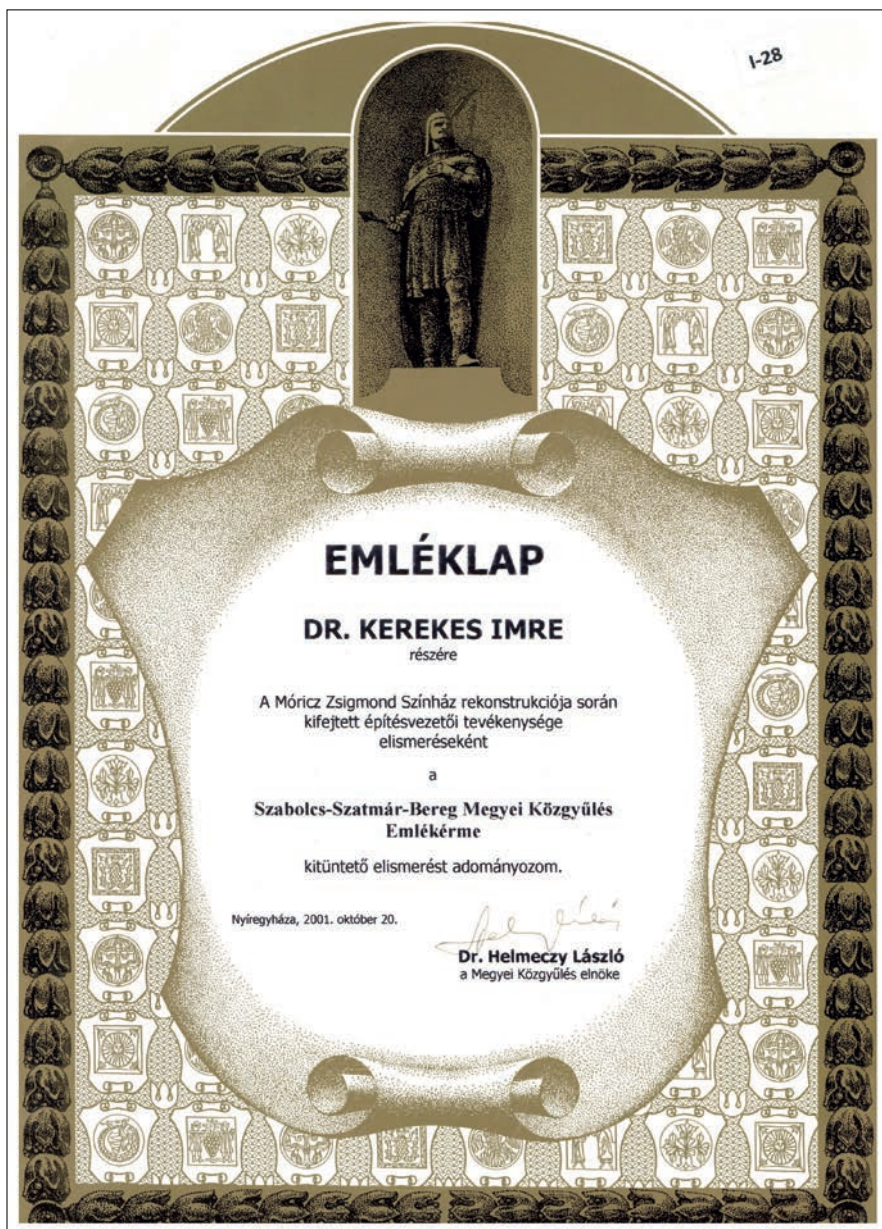

12. sz. Nyíregyháza Mórícz Zsigmond színház esti világításban

13. sz. Nyíregyháza Mórícz Zsigmond színház oldalnézet

14. sz. Kitüntető elismerés a Móricz Zsigmond színház felújításáért

BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
Főigazgató

DR. KERÉKES IMRE
úr részére

2001. évben, a beregi térségben végrehajtott
helyreállítási és újjáépítési feladatainak
sikeres végrehajtásáért,

**HELYREÁLLÍTÁSI ÉS
ÚJJÁÉPÍTÉSI EMLÉKÉRMET**

adományozók.

Budapest, 2002. március

15. sz. Helyreállítási és újjáépítési emlékérem oklevele

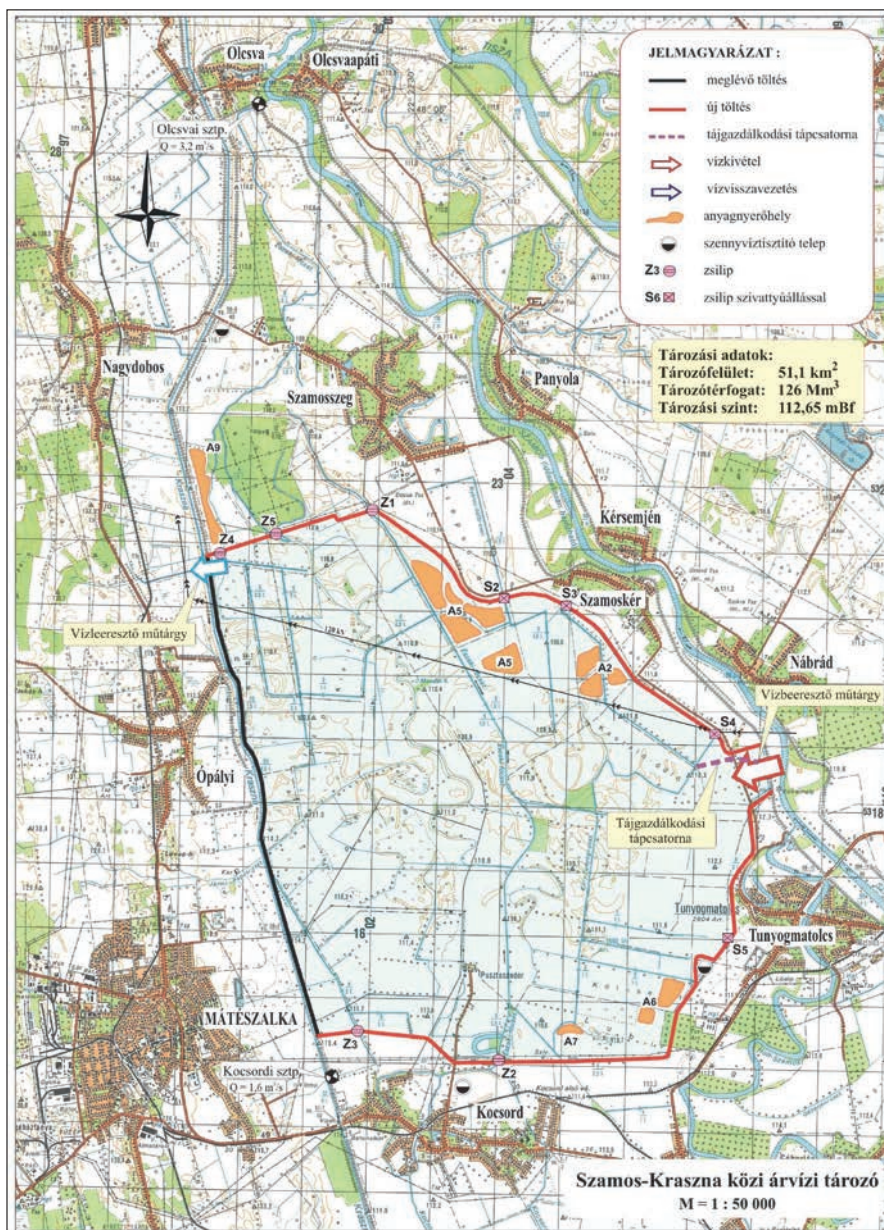

16. sz. Nyíregyháza MÁV állomás a vágányok felőli oldalon

17. sz. Nyíregyháza MÁV állomás a város felől

18. sz. A Szamos-Kraszna-közi árapasztó térképe

19. sz. Szamos-Kraszna-közi árapasztó vízbeeresztő műtárgy (részlet)

20. sz. Szamos-Kraszna-közi árapasztó vízleeresztő műtárgy (részlet)

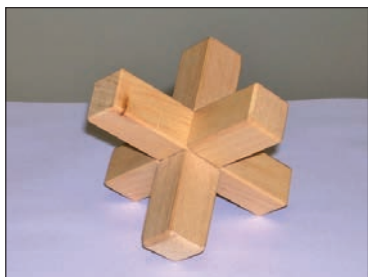

Munka közben Tunyogmatolcsán

21. sz. Munka közben özv. Tarczy Sándornéval és Dima Andrással

22. sz. „Négyszögletű kerek erdő...” kiadvány címlapja

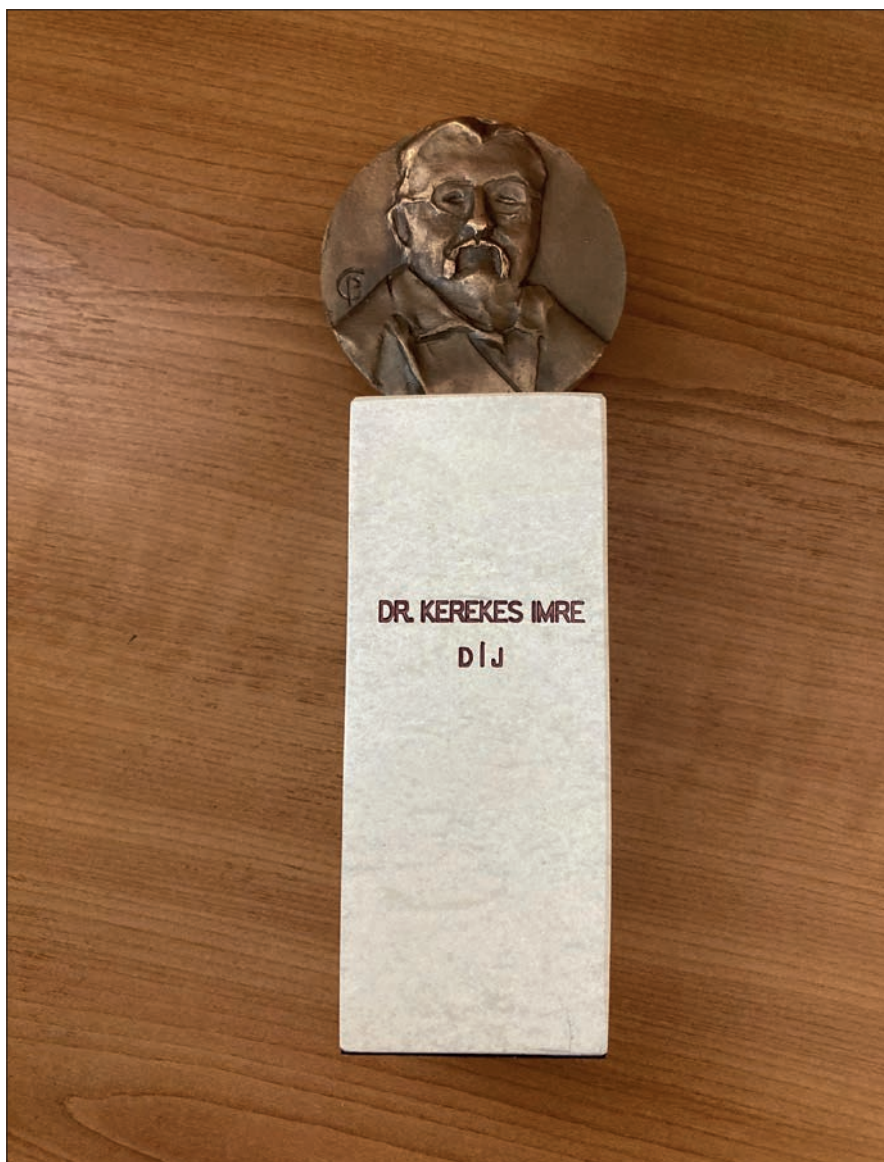

23. sz. Logikai játékok egy része (Varázskocka, G Kristály, Rabkereszt, Jenga,)

24. sz. A Zielinski-díj átvétele 2003-ban

25. sz. Dr. Kerekes Imre díj

6. SZ. FÜGGELÉK

Felhasznált irodalom

- Balázs György – Borosnyói Adorján – Tóth Ernő: Műegyetemen végzett építőmérnökök és munkásságuk
- „A Jövő Mérnöke” (a Budapesti Műszaki Egyetem lapja)
- Szegedi gyárak: DÉLÉP a házak gyára (SZEGED MA Hírmagazin)
- A KEMÉV Építőipari gyűjteménye. Nyíregyháza 1984.
- Bene János: Nyíregyháza Építőipari Gyűjtemény
- Nagylaki Endre: Az orenburgi gázvezeték építése (archivNET XX. századi történeti források)
- Kerekes Imre: A gazdaságirányítás működésének tapasztalatai az állami építőiparban – a gazdasági szabályozók hatása 1982-1983-ban a KEMÉV-nél (Doktori értekezés 1984, a nyíregyházi Jósza András Múzeum tulajdonában)
- Siklós István: Új típusú gazdasági szervezetek a Kelet-magyarországi Állami Építőipari Vállalatnál (Szabolcs–Szatmári Szemle 1985. 2. szám)
- Dr. Kerekes Imre: Írásos feljegyzések, hagyatékok (Jósza András Múzeum tulajdonában)
- Bodnár Sándor: Szabolcs megyei Állami Építőipari Vállalat SZÁÉV 1948-1992. (Tanulmány)
- Szamos–Kraszna-közi tározó (Vízügyi honlap, Google)
- Huszták Ferenc, Gulyás János: Szamos–Kraszna-közi tározó építési munkáinak előrehaladása
- Szamos–Kraszna-közi árvízszint csökkentő tározó projekt (KE-VÍZ 21 Zrt.)
- Képes Gábor: Szabolcs–Szatmár–Bereg megyei Mérnöki Kamara megalakulásának előzményei (Kézirat a Mérnöki Kamara tulajdonában)
- Bezzeg János: Elhunyt Dr. Kerekes Imre Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Mérnöki Kamara alapító elnöke (Nekrológ, Google)
- Interneten elérhető adatbázisok:
  - FamilySearch katalógus: egyházi és állami anyakönyvek
  - Arcanum Digitális tudománytár: folyóiratok
  - Library Hungaricana – Közgyűjteményi portál: helyi lapok
  - Magyar országos közös katalógus (MOKKA)
- Nyíregyháza Jósza András Múzeum Történeti adattár: Kerekes Imre hagyatéka
- Kelet-Magyarország (Szabolcs–Szatmár–Bereg független napilapja)

SZAMOS-KRASZNA
ÁRAPASZTÓ TÁROZÓ

Dr. Kerekes Imre a Szabolcs-Szatmár-Bereg

Vármegyei Mérnöki Kamara alapító elnöke

1938. február 23-án született Mátészalkán. 1956-ban érettségizett a budapesti Apáczai Csere János Gimnáziumban. 1961-ben szerzett mérnöki oklevelet az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Mérnöki Karán. 1969-ben építési gazdasági mérnöki, majd 1974-ben útépitési és közúti forgalom tech. szakmérnöki végzettséget szerzett. Doktori értekezésének címe: A gazdaságirányítás működésének tapasztalatai az állami építőiparban.

A szakma iránti elhivatottsága, legendás – önmagát sem kímélő – munkabírása, a műszaki problémák felismerése, az újszerű megoldások iránti fogékonysága, a szakmai eredmények átadása jelentett számára mindent. Munkája során, szinte mindent épített, amit a 20. században egy mérnök a Kárpát-medencében építhet: Városi lakóteleptől – komplett kórházakon át a gáz-kompresszor állomásig, 750 KV-os távvezeték, a műemlék színház felújításáig. Víztornytól, a városi szennyvíztelepeken át a halastavakig. Fejlesztési munkái a szeglemezkes faszerkezet gyártás meghonosítása, a vasalt talajtámfal vasútépítésben való alkalmazása „leplestett” műgumi-szigetelési rendszer kidolgozásáig. Eredményesen védekezett a jelentős árvizeknél (1965 Mohács, 1970 Szeged). Nyugállományba vonulását követően munkavállalóként már nem dolgozott csak az általa alapított „K” Építőipari Tanácsadó társaság ügyvezetőjeként